

Bruksela, 24 listopada 2023 r.
(OR. en)

15657/23

LIMITE

COPEN 399
JAI 1516
CODEC 2194

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0093(COD)

NOTA

Od:	Prezydencja
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Nr poprz. dok.:	15641/23 + COR 1, WK 15683/23 + REV 1
Dotyczy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego przekazywania postępowania w sprawach karnych – Podejście ogólne

Wprowadzenie

5 kwietnia 2023 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego przekazywania postępowania w sprawach karnych (8231/23). Wniosek ten służy ustanowieniu przepisów dotyczących przekazywania postępowania karnego między państwami członkowskimi Unii Europejskiej w celu poprawy skutecznego i prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości w ramach wspólnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Wniosek ma następujące cele: 1) poprawa skutecznego i prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości w UE; 2) poprawa przestrzegania praw podstawowych w procesie przekazywania postępowania karnego; 3) zwiększenie skuteczności i pewności prawa w odniesieniu do przekazywania postępowania karnego, 4) umożliwienie przekazywania postępowania karnego, jeżeli leży to w interesie wymiaru sprawiedliwości, ale w danym momencie nie jest możliwe między państwami członkowskimi, oraz 5) ograniczenie zjawiska bezkarności.

Kontekst w skrócie

W związku ze wzrostem przestępczości transgranicznej wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych w Unii coraz częściej mierzy się z sytuacjami, w których kilka państw członkowskich ma jurysdykcję w zakresie ścigania w tej samej sprawie. Zdarza się to zwłaszcza w przypadku przestępstw popełnianych przez zorganizowane grupy przestępcze. Ściganie prowadzone przez kilka państw członkowskich w tej samej sprawie stanowi wyzwanie pod względem jego koordynacji i skuteczności, a także może narazić na szwank prawa i interesy osób fizycznych i prowadzić do powielania działań. Istnieje także ryzyko naruszenia zasady *ne bis in idem*.

Chociaż przekazanie postępowania karnego bywa konieczne w wielu sytuacjach, środki istniejące na szczeblu UE nie regulują obecnie tej formy współpracy. Państwa członkowskie stosują różne prawne instrumenty, w tym Europejską konwencję o pomocy prawnej w sprawach karnych z 1959 r.

W 2009 r. prezydencja szwedzka, w imieniu 16 państw członkowskich, zainicjowała prace nad decyzją ramową w sprawie przekazywania postępowania karnego, ale negocjacje zostały przerwane, kiedy wszedł w życie traktat lizboński. W sprawozdaniu dotyczącym kolejnych kroków w dziedzinie wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych w sprawach karnych (9728/19) prezydencja rumuńska zaproponowała, aby dalej badać potrzebę opracowania wniosku ustawodawczego w sprawie przekazywania postępowania w sprawach karnych. W konkluzjach w sprawie europejskiego nakazu aresztowania, przyjętych w grudniu 2020 r. podczas prezydencji niemieckiej, Rada zwróciła się do Komisji, aby przeanalizowała wykonalność takiego instrumentu (13684/20, pkt 38). Na podstawie przeprowadzonej analizy Komisja przedłożyła wniosek, którego dotyczą bieżące prace.

Prace na forum Grupy Roboczej COPEN

Prace podjęte przez Grupę Roboczą ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (COPEN) niezwłocznie po przedłożeniu wniosku rozpoczęły się od jego analizy. Odbyło się wiele posiedzeń, które w sumie trwały ponad 15 dni roboczych. Dyskusje, prowadzone najpierw w trakcie prezydencji szwedzkiej, a następnie hiszpańskiej, zaowocowały tekstem, który jest zamieszczony w załączniku.

Najtrudniejszą kwestią do rozwiązania podczas dyskusji okazał się art. 15c dotyczący środków odwoławczych. Trzeba było odpowiedzieć na pytanie, czy i w jakim zakresie należy przyznać podejrzanym, oskarżonym i ofiarom możliwość odwołania się od decyzji organu, do którego kierowany jest wniosek, w sprawie przyjęcia wniosku o przekazanie postępowania karnego. Dyskusje na ten temat toczyły się w kontekście art. 47 Karty.

Wreszcie zdecydowano się na rozwiązanie przewidujące, że podejrzani, oskarżeni i ofiary uzyskają prawo do skutecznego środka odwoławczego w państwie, do którego kierowany jest wniosek, zgodnie z prawem krajowym tego państwa. Doprecyzowano, że decyzja w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego powinna być analizowana zgodnie z prawem krajowym na podstawie kryteriów przewidzianych w art. 13 ust. 1 i 2, jeżeli chodzi o obowiązkowe i opcjonalne podstawy odmowy. W zakresie, w jakim korzystano ze swobody uznania, kontrola powinna być ograniczona do oceny, czy organ, do którego kierowany jest wniosek, nie przekroczył w sposób oczywisty granic tej swobody¹.

Podejście ogólne

Zdaniem prezydencji tekst jest gotowy, aby uzgodnić w jego sprawie podejście ogólne, które będzie podstawą rozmów trójstronnych z Parlamentem Europejskim.

Komitet Stałych Przedstawicieli jest zatem proszony o:

1. potwierdzenie porozumienia w sprawie tekstu w wersji zamieszczonej w załączniku do niniejszej noty; oraz
2. zalecenie Radzie wypracowania podejścia ogólnego w sprawie tego tekstu, tak by prezydencja mogła przystąpić do negocjacji międzyinstytucjonalnych.

¹ Brzmienie inspirowane orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zob. np. wyrok Trybunału (wielka izba) z 30 kwietnia 2019 r. w sprawie C-611/17, Włochy przeciwko Radzie, pkt 27.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

dotyczące przekazywania postępowania w sprawach karnych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1
akapit drugi lit. b) i d),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia wyznaczyła sobie cel, jakim jest utrzymanie i rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia... [(Dz.U...)/(dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym)] i decyzja Rady z dnia...

- (2) Program haski: wzmacnianie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej⁴ nakłada na państwa członkowskie obowiązek rozważenia możliwości skoncentrowania ścigania w wielostronnych sprawach transgranicznych w jednym państwie członkowskim. Założeniem jest przy tym zwiększenie skuteczności ścigania przy jednoczesnym zagwarantowaniu prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości.
- (3) W programie środków mających na celu wprowadzenie w życie zasady wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach karnych⁵ wezwano do ustanowienia instrumentu umożliwiającego przekazywanie postępowań karnych innym państwom członkowskim.
- (4) Konieczne jest pogłębianie współpracy sądowej między państwami członkowskimi w celu zwiększenia skuteczności i prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w ramach wspólnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz zapewnienia, aby dochodzenie lub ściganie przestępstwa było prowadzone w państwie członkowskim najodpowiedniejszym do tego celu.
- W szczególności wspólne przepisy obowiązujące państwa członkowskie w zakresie przekazywania postępowań karnych mogłyby pomóc uniknąć niepotrzebnego prowadzenia równoległych postępowań karnych w różnych państwach członkowskich w odniesieniu do tych samych okoliczności faktycznych i tej samej osoby, które to równoległe postępowania mogłyby prowadzić do naruszenia zasady *ne bis in idem*. **Takie wspólne przepisy** mogłyby [...] również wpłynąć na zmniejszenie liczby wielokrotnych postępowań karnych dotyczących tych samych okoliczności faktycznych lub tej samej osoby, prowadzonych w różnych państwach członkowskich. Mają one ponadto zapewnić możliwość przekazywania postępowania karnego – z myślą o tym, aby ścigana osoba nie pozostała bezkarna – w sytuacji, w której przekazanie osoby **zgodnie z decyzją ramową Rady 2002/584/WSiSW**⁶ w celu wszczęcia ścigania na podstawie europejskiego nakazu aresztowania jest opóźnione lub odmówiono go np. z takiego powodu, że w sprawie tego samego przestępstwa toczy się równoległe postępowanie karne w innym państwie członkowskim.

⁴ Dz.U. C 53 z 3.3.2005, s. 1.

⁵ Dz.U. C 12 z 15.1.2001, s. 10.

⁶ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).

- (5) Wspólne przepisy dotyczące przekazywania postępowania karnego mają zasadnicze znaczenie dla skutecznej walki z przestępczością transgraniczną. Jest to szczególnie istotne w przypadku przestępstw popełnianych przez zorganizowane grupy przestępcze, takich jak handel narkotykami, przemyt migrantów, handel ludźmi, nielegalny handel bronią, przestępstwa przeciwko środowisku naturalnemu, cyberprzestępczość lub pranie pieniędzy. Ściganie zorganizowanych grup przestępczych działających w wielu państwach członkowskich może wiązać się z ogromnymi trudnościami dla zaangażowanych organów. Przekazywanie postępowania karnego jest ważnym narzędziem, które wzmocniłoby walkę z zorganizowanymi grupami przestępczymi działającymi w państwach członkowskich w całej [...] **Unii**.
- (6) Aby zapewnić skuteczną współpracę między organem wnioskującym a organem, do którego kierowany jest wniosek, w odniesieniu do przekazywania postępowania karnego, takie przepisy należy ustanowić w drodze prawnie wiążącego i stosowanego bezpośrednio aktu Unii.
- (7) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wszystkich wniosków wydawanych w ramach postępowania karnego. [...]

- (8) Decyzja ramowa Rady 2009/948/WSiSW⁷ ma na celu zapobieganie sytuacjom, w których ta sama osoba jest przedmiotem równoległych postępowań karnych w różnych państwach członkowskich w sprawie tych samych okoliczności faktycznych, co mogłoby doprowadzić do prawomocnego zakończenia tych postępowań w co najmniej dwóch państwach członkowskich. W związku z tym w decyzji przewidziano procedurę bezpośrednich konsultacji między właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich na potrzeby osiągnięcia porozumienia w sprawie skutecznego rozwiązania mającego na celu uniknięcie negatywnych konsekwencji wynikających z takich równoległych postępowań oraz wyeliminowanie utraty czasu i zasobów przez zainteresowane organy. Jeżeli właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich postanowią, po przeprowadzeniu konsultacji zgodnie z przywołaną decyzją ramową, skoncentrować postępowanie w jednym państwie członkowskim poprzez przekazanie postępowania karnego, do takiego przekazania należy zastosować niniejsze rozporządzenie.
- (9) Inne **akty** [...] prawne w obszarze spraw karnych, w szczególności akty związane z konkretnymi rodzajami przestępstw, takie jak dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541⁸ i decyzje ramowe Rady 2002/475/WSiSW⁹ i [...] 2008/841/WSiSW¹⁰, zawierają przepisy odnoszące się do czynników, które należy wziąć pod uwagę w celu scentralizowania postępowania w jednym państwie członkowskim w sytuacji, w której na podstawie tych samych okoliczności faktycznych ściganie może skutecznie wszcząć więcej niż jedno państwo członkowskie. Jeżeli właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich postanowią, w wyniku współpracy zgodnej z powyższymi aktami prawnymi, scentralizować postępowanie karne w jednym państwie członkowskim poprzez przekazanie postępowania karnego, do takiego przekazania należy zastosować niniejsze rozporządzenie.

⁷ Decyzja ramowa Rady 2009/948/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów (Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 42).

⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępująca decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniająca decyzję Rady 2005/671/WSiSW (Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6).

⁹ Decyzja ramowa Rady 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 164 z 22.6.2002, s. 3).

¹⁰ Decyzja ramowa Rady 2008/841/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej (Dz.U. L 300 z 11.11.2008, s. 42).

- (10) Jeżeli chodzi o stosowanie zasady wzajemnego uznawania do wyroków w sprawach karnych do celów wykonywania kar w innych państwach członkowskich, przyjęto kilka unijnych aktów prawnych, w szczególności decyzje ramowe Rady 2005/214/WSiSW¹¹, 2008/909/WSiSW¹² i 2008/947/WSiSW¹³. Niniejsze rozporządzenie powinno uzupełniać przepisy tych decyzji ramowych i powinno być interpretowane jako niemające wpływu na ich stosowanie.
- (11) Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na spontaniczną wymianę informacji regulowaną innymi aktami [...] **prawnymi Unii**.
- (12) Niniejsze rozporządzenie **nie powinno mieć** [...] zastosowania do decyzji o ponownym przydzieleniu, połączeniu lub rozdzieleniu spraw, w odniesieniu do których swoje kompetencje zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939 wykonuje Prokuratura Europejska¹⁴.
- (13) Do celów niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powinny wyznaczyć właściwe organy w sposób sprzyjający zasadzie bezpośredniego kontaktu między tymi organami.

¹¹ Decyzja ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym (Dz.U. L 76 z 22.3.2005, s. 16).

¹² Decyzja ramowa Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej (Dz.U. L 327 z 5.12.2008, s. 27).

¹³ Decyzja ramowa Rady 2008/947/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków i decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia w celu nadzorowania przestrzegania warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych (Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 102).

¹⁴ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (EPPO) (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

- (14) [...] Państwa członkowskie mogą wyznaczyć – gdy jest to konieczne z powodu struktury ich wewnętrznych systemów prawnych – co najmniej jeden organ centralny **odpowiedzialny za administracyjne przekazywanie i przyjmowanie wniosków o przekazanie postępowania karnego, jak również za inną korespondencję urzędową dotyczącą takich wniosków.** Takie organy centralne mogą również zapewniać wsparcie administracyjne [...] **oraz** pełnić funkcje koordynujące i wspomagające, ułatwiając w ten sposób i wspierając przyjmowanie wniosków o przekazanie postępowania karnego.
- (15) Niektóre akty prawne Unii już teraz wymagają od państw członkowskich przyjęcia niezbędnych środków w celu ustanowienia jurysdykcji w odniesieniu do konkretnych przestępstw, takich jak przestępstwa związane z działalnością terrorystyczną, **o których mowa w dyrektywie (UE) 2017/541**, lub przestępstwa związane z fałszowaniem euro, **o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/62/UE¹⁵**, w sytuacji, gdy odmówiono przekazania danej osoby.
- (16) W niniejszym rozporządzeniu przewiduje się jurysdykcję w szczególnych przypadkach, co służy zapewnieniu, aby do celów przekazania postępowania karnego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem państwo, do którego kierowany jest wniosek, mogło sprawować jurysdykcję w zakresie przestępstw, do których zastosowanie ma prawo państwa wnioskującego, jeżeli wymaga tego skuteczne i prawidłowe sprawowanie wymiaru sprawiedliwości. Państwo, do którego kierowany jest wniosek, powinno sprawować jurysdykcję w zakresie orzekania w sprawach przestępstw, w odniesieniu do których występuje się o przekazanie, w każdym przypadku, w którym uznaje się to państwo członkowskie za najodpowiedniejsze do ścigania **danego przestępstwa. Przepisy dotyczące jurysdykcji przewidziane w niniejszym rozporządzeniu nie powinny uniemożliwiać państwom członkowskim przyjmowania krajowych środków w celu zapewnienia, by państwa te mogły sprawować jurysdykcję w szczególnych przypadkach, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.**

¹⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/62/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie prawno-karnych środków ochrony euro i innych walut przed fałszowaniem, zastępująca decyzję ramową Rady 2000/383/WSiSW (Dz.U. L 151 z 21.5.2014, s. 1).

- (17) Jurysdykcja taka powinna zostać ustanowiona w sytuacjach, w których państwo, do którego kierowany jest wniosek, odmawia przekazania podejrzanego lub oskarżonego, wobec którego wydano europejski nakaz aresztowania i który przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, i jest obywatelem tego państwa lub w nim zamieszkuje, jeżeli taka odmowa opiera się na szczególnych podstawach wymienionych w niniejszym rozporządzeniu. Państwo, do którego kierowany jest wniosek, powinno sprawować jurysdykcję również wtedy, gdy przestępstwo wywołuje skutki lub powoduje szkody głównie w państwie, do którego kierowany jest wniosek. Szkodę należy brać pod uwagę w każdym przypadku, gdy stanowi ona jedno z ustawowych znamion przestępstwa, zgodnie z prawem państwa, do którego kierowany jest wniosek. Państwo, do którego kierowany jest wniosek, powinno sprawować jurysdykcję także w przypadku, gdy w państwie tym toczy się już postępowanie karne przeciwko temu samemu podejrzanemu lub oskarżonemu w odniesieniu do innych okoliczności faktycznych, tak aby można było orzec w przedmiocie całej karalności takiej osoby w jednym postępowaniu karnym, lub gdy w sprawie tych samych, [...] **częściowo tych samych lub powiązanych** okoliczności faktycznych w państwie tym toczy się postępowanie karne przeciwko innym osobom, co może w szczególności mieć znaczenie dla skoncentrowania w jednym państwie członkowskim postępowania przygotowawczego oraz ścigania w związku z daną organizacją przestępczą. W obu przypadkach podejrzanym lub oskarżonym w postępowaniu karnym powinien być obywatelem państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub w nim zamieszkiwać.
- (18) Aby osiągnąć cel niniejszego rozporządzenia i zapobiec konfliktom jurysdykcji, ze szczególnym uwzględnieniem tych państw członkowskich, których systemy prawne – lub ściganie niektórych przestępstw – oparte są na zasadzie legalizmu, państwo wnioskujące, składając wniosek o przekazanie postępowania karnego, powinno **mieć możliwość** [...] zrezygnowania z **postępowania** w zakresie ścigania danej osoby w związku z przestępstwem, którego dotyczy wniosek o przekazanie. [...] **W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno zezwalać** właściwym organom państwa wnioskującego [...] na **zrezygnowanie** z postępowania karnego wszczętego przed nimi na rzecz państwa członkowskiego uznanego za odpowiedniejsze do przeprowadzenia ścigania, **na zawieszenie lub** umorzenie tego postępowania, nawet jeżeli organy te byłyby zobowiązane do ścigania na podstawie prawa krajowego. [...] Powinno **to** pozostawać bez uszczerbku dla przepisów dotyczących skutków przekazania postępowania karnego w państwie wnioskującym, określonych w niniejszym rozporządzeniu.

- (19) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”) oraz w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
- (20) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw procesowych zapisanych w **Karcie lub w innych instrumentach** prawa Unii, takich jak [...] dyrektywy **Parlamentu Europejskiego i Rady** 2010/64/UE¹⁶, 2012/13/UE¹⁷, 2013/48/UE¹⁸, (UE) 2016/343¹⁹, (UE) 2016/800²⁰ i (UE) 2016/1919²¹ w **odniesieniu do związanych nimi państw członkowskich. W szczególności organ wnioskujący, który składa wniosek o przekazanie postępowania karnego na podstawie niniejszego rozporządzenia, powinien zapewnić poszanowanie tych praw zgodnie z przepisami prawa Unii i prawa krajowego.**

-
- ¹⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym (Dz.U. L 280 z 26.10.2010, s. 1).
- ¹⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142 z 1.6.2012, s. 1).
- ¹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz.U. L 294 z 6.11.2013, s. 1).
- ¹⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym (Dz.U. L 65 z 11.3.2016, s. 1).
- ²⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/800 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci będących podejrzanymi lub oskarżonymi w postępowaniu karnym (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 1).
- ²¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1919 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie pomocy prawnej z urzędu dla podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym oraz dla osób, których dotyczy wnioski w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania (Dz.U. L 297 z 4.11.2016, s. 1).

- (21) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia uwzględniano potrzeby osób wymagających szczególnego traktowania. Zgodnie z zaleceniem Komisji z **dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie gwarancji procesowych dla osób wymagających szczególnego traktowania podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym** [...] ²² podejrzani lub oskarżeni wymagający szczególnego traktowania oznaczają wszystkich podejrzanych lub oskarżonych, którzy nie są w stanie zrozumieć postępowania karnego lub skutecznie w nim uczestniczyć ze względu na swój wiek, stan psychiczny lub fizyczny bądź niepełnosprawność.
- (22) Podobnie państwa członkowskie powinny zapewnić, aby podczas stosowania niniejszego rozporządzenia brano pod uwagę prawa procesowe podejrzanych i oskarżonych podlegających tymczasowemu aresztowaniu, [...] z **uwzględnieniem w stosownych przypadkach** zalecenia Komisji (UE) 2023/681 [...] ²³.
- (23) **Organ wnioskujący powinien mieć możliwość złożenia wniosku o przekazanie postępowania karnego z własnej inicjatywy lub w następstwie konsultacji z organem, do którego kierowany jest wniosek, lub w następstwie propozycji ze strony podejrzanego lub oskarżonego lub w następstwie propozycji ze strony ofiary.** Niniejsze rozporządzenie nie powinno nakładać żadnego obowiązku złożenia wniosku ani obowiązku przekazania [...] postępowania karnego. Oceniając, czy należy złożyć wniosek o przekazanie postępowania karnego, organ wnioskujący powinien przeanalizować, czy takie przekazanie **służyłoby celowi, jakim jest skuteczne i prawidłowe sprawowanie wymiaru sprawiedliwości, w tym czy przekazanie jest proporcjonalne i odpowiednie do celu danego postępowania.** [...] Ocenę tę należy przeprowadzać indywidualnie dla każdego przypadku w celu zidentyfikowania państwa członkowskiego, które jest najodpowiedniejsze do ścigania danego przestępstwa.

²² [...]Dz.U. C 378 z 24.12.2013, s. 8[...].

²³ Zalecenie Komisji (UE) 2023/681 z dnia 8 grudnia 2022 r. w sprawie praw procesowych osób podejrzanych i oskarżonych podlegających tymczasowemu aresztowaniu oraz materialnych warunków pozbawienia wolności (Dz.U. L 86 z 24.3.2023, s. 44).

- (24) Oceniając, czy wniosek o przekazanie postępowania karnego jest uzasadniony, organ wnioskujący powinien wziąć pod uwagę szereg kryteriów, których pierwszeństwo i waga powinny opierać się na okolicznościach faktycznych i istocie każdej indywidualnej sprawy. Należy uwzględnić wszystkie istotne czynniki w najlepszym interesie wymiaru sprawiedliwości. Jeżeli na przykład przestępstwo popełniono w całości lub w części na terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub większość skutków lub szkód spowodowanych tym przestępstwem – **w przypadku gdy te skutki lub szkody kwalifikują się jako część ustawowych znamion przestępstwa** – wystąpiła [...] na terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek, państwo to można uznać za odpowiedniejsze do przeprowadzenia ścigania, zważywszy, że materiał dowodowy, który ma zostać zebrany, taki jak zeznania świadków, ofiary lub opinie biegłych, znajduje się w państwie, do którego kierowany jest wniosek, i w związku z tym łatwiej można go zgromadzić, jeżeli postępowanie karne zostanie przekazane. Ponadto łatwiejsze byłoby wszczęcie kolejnych postępowań odszkodowawczych w państwie, do którego kierowany jest wniosek, jeżeli postępowanie ustalające odpowiedzialność karną byłoby przeprowadzone w tym samym państwie członkowskim. Podobnie, jeżeli większość materiału dowodowego znajduje się w państwie, do którego kierowany jest wniosek, przekazanie postępowania karnego mogłoby ułatwić zgromadzenie, a następnie określenie dopuszczalności dowodów zgromadzonych zgodnie z prawem państwa, do którego kierowany jest wniosek.
- (25) Jeżeli podejrzany lub oskarżony **lub – w przypadku gdy podejrzanych lub oskarżonych jest więcej – co najmniej jeden podejrzany lub oskarżony** jest obywatelem państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub w tym państwie zamieszkuje, przekazanie postępowania karnego może być uzasadnione celem, jakim jest zapewnienie prawa podejrzanego lub oskarżonego do obecności na rozprawie, zgodnie z dyrektywą (UE) 2016/343. Podobnie jeżeli [...] **co najmniej jedna ofiara** to obywatel lub mieszkanec państwa, do którego kierowany jest wniosek, przekazanie może być uzasadnione celem, jakim jest ułatwienie ofiarom udziału w postępowaniu karnym i w skutecznym przesłuchaniu w charakterze świadków w toku postępowania. W przypadkach, w których w państwie, do którego kierowany jest wniosek, odmówiono przekazania podejrzanego lub oskarżonego, wobec którego wydano europejski nakaz aresztowania, z powodów określonych w niniejszym rozporządzeniu, przekazanie może być również uzasadnione, jeżeli osoba ta przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, a nie jest obywatelem tego państwa ani nie ma w nim miejsca zamieszkania.

- (26) Dokonanie oceny na podstawie posiadanych materiałów, czy istnieją uzasadnione podstawy, by sądzić, że podejrzany, oskarżony lub ofiara zamieszkuje w państwie, do którego kierowany jest wniosek, należy do organu wnioskującego. Jeżeli dostępne są jedynie ograniczone informacje, taka ocena [...] **powinna** być przedmiotem konsultacji między organem wnioskującym a organem, do którego kierowany jest wniosek [...], **na potrzeby potwierdzenia miejsca zamieszkania podejrzanego, oskarżonego lub ofiary w państwie, do którego kierowany jest wniosek. Rozważając przeprowadzenie takich konsultacji**, można uwzględnić [...] różne obiektywne okoliczności, które mogłyby wskazywać na to, że dana osoba ustanowiła lub zamierzała ustanowić w danym państwie członkowskim zwykły ośrodek swoich interesów życiowych. Uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że dana osoba zamieszkuje w państwie, do którego kierowany jest wniosek, mogą istnieć w szczególności w przypadku, gdy dana osoba jest zarejestrowana jako mająca miejsce zamieszkania w państwie, do którego kierowany jest wniosek, poprzez otrzymanie dowodu tożsamości, dokumentu pobytowego lub w **drodze** [...] wpisu do oficjalnego rejestru mieszkańców. Jeżeli osoba ta nie jest zarejestrowana w państwie, do którego kierowany jest wniosek, na miejsce zamieszkania może wskazywać fakt, że osoba ta przejawiała zamiar osiedlenia się w tym państwie członkowskim lub w następstwie długiego trwałego pobytu w tym państwie członkowskim nawiązała z nim pewne więzi, porównywalne z takimi, które byłyby następstwem posiadania w nim formalnego miejsca zamieszkania. W celu ustalenia, czy w konkretnej sytuacji między daną osobą a państwem, do którego kierowany jest wniosek, istnieją wystarczające więzi dające uzasadnione podstawy, by sądzić, że dana osoba zamieszkuje w tym państwie, należy wziąć pod uwagę różne obiektywne czynniki charakteryzujące sytuację tej osoby, do których należą w szczególności długość, charakter i warunki jej obecności w państwie, do którego kierowany jest wniosek, lub więzi rodzinne lub gospodarcze, jakie tę osobę łączą z państwem, do którego kierowany jest wniosek. **Do celów [...] ustalenia**, czy istnieją uzasadnione podstawy, by sądzić, że dana osoba zamieszkuje w państwie, do którego kierowany jest wniosek, znaczenie mogą mieć zarejestrowany pojazd, [...] rachunek bankowy, fakt nieprzerwanego pobytu danej osoby w państwie, do którego kierowany jest wniosek, lub inne obiektywne czynniki. Krótka wizyta, pobyt wakacyjny, w tym w domu wakacyjnym, lub podobny pobyt w państwie, do którego kierowany jest wniosek, bez żadnego dalszego istotnego związku, nie powinny wystarczyć do stwierdzenia, że miejsce zamieszkania znajduje się w tym państwie członkowskim. [...]

- (27) Przekazanie postępowania karnego może być również uzasadnione, gdy w państwie, do którego kierowany jest wniosek, toczy się przeciwko podejrzanemu lub oskarżonemu postępowanie karne w odniesieniu do tych samych lub innych okoliczności faktycznych lub gdy w państwie, do którego kierowany jest wniosek, toczy się postępowanie karne w odniesieniu do tych samych, **częściowo tych samych** lub powiązanych okoliczności faktycznych przeciwko innym osobom, np. w przypadkach ścigania transgranicznych organizacji przestępczych, gdy różni współoskarżeni mogą być ścigani w różnych państwach członkowskich. Ponadto, jeżeli podejrzanym lub oskarżonym odbywa lub ma odbyć karę pozbawienia wolności za inne przestępstwo w państwie, do którego kierowany jest wniosek, przekazanie postępowania karnego może być uzasadnione celem, jakim jest zapewnienie prawa osoby skazanej do obecności na rozprawie, w związku z którą ma nastąpić przekazanie postępowania karnego, podczas odbywania kary w państwie, do którego skierowano wniosek. Organy wnioskujące powinny także należycie rozważyć, czy przekazanie postępowania karnego mogłoby przyczynić się do resocjalizacji danej osoby w przypadku, gdyby kara miała zostać wykonana w państwie, do którego kierowany jest wniosek [...]. [...] W tym celu należy wziąć pod uwagę związek danej osoby z państwem, do którego kierowany jest wniosek, oraz to, czy uważa je ona za miejsce rodzinnych, językowych, kulturowych, społecznych lub ekonomicznych i wszelkich innych powiązań z państwem, do którego kierowany jest wniosek. **Ponadto właściwe organy często osiągnęły porozumienia w sprawie koncentracji postępowań na podstawie wskazania najodpowiedniejszej jurysdykcji. Takie porozumienia można osiągać podczas posiedzeń koordynacyjnych Eurojustu, posiedzeń dwustronnych lub wielostronnych bez interwencji Eurojustu lub w następstwie konsultacji przeprowadzonych na mocy decyzji ramowej 2009/948/WSiSW.**

- (28) Składając wniosek o przekazanie postępowania karnego, organ wnioskujący powinien – zanim rozważy przekazanie postępowania karnego wyłącznie na tej podstawie, że większość dowodów znajduje się w państwie, do którego kierowany jest wniosek – uwzględnić możliwości uzyskania materiału dowodowego z innych państw członkowskich za pomocą istniejących instrumentów wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych, takich jak, w **odniesieniu do związanych tymi instrumentami państw członkowskich**, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE²⁴, oraz w ramach wzajemnej pomocy prawnej.
- (29) Podejrzani, oskarżeni lub ofiary powinni mieć możliwość [...] **zapropo nowania**, [...] aby dotyczące ich postępowanie karne [...] zostało przekazane do innego państwa członkowskiego. [...] **Propozycja taka** nie powinna jednak nakładać na organ wnioskujący lub organ, do którego kierowany jest wniosek, żadnego obowiązku złożenia wniosku ani obowiązku przekazania postępowania karnego. Jeżeli w następstwie [...] **propozycji** przekazania złożonej przez podejrzanego, oskarżonego, ofiarę lub adwokata działającego w ich imieniu organy dowiadują się o równoległym postępowaniu karnym, [...] są one zobowiązane do przeprowadzenia wzajemnych konsultacji zgodnie z decyzją ramową 2009/948/WSiSW.

²⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych (Dz.U. L 130 z 1.5.2014, s. 1).

- (30) Organ wnioskujący powinien jak najszybciej poinformować podejrzanego lub oskarżonego o planowanym **wniosku** o przekazanie **postępowania karnego** i zapewnić takiej osobie możliwość wyrażenia opinii [...], zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, aby umożliwić organom uwzględnienie uzasadnionych interesów tej osoby przed złożeniem wniosku o przekazanie. **Taka informacja powinna zostać przekazana na piśmie. Informację tę można także przekazać ustnie, pod warunkiem że fakt jej przekazania zostanie odnotowany zgodnie z procedurą utrwalania czynności procesowych na mocy prawa krajowego. Informację tę można przekazać przy zastosowaniu standardowych formularzy. Jeżeli organ wnioskujący uzna to za konieczne na przykład ze względu na wiek danego podejrzanego lub oskarżonego lub jego stan fizyczny lub psychiczny, możliwość wyrażenia opinii powinien uzyskać przedstawiciel prawny podejrzanego lub oskarżonego, jeżeli jest on dostępny. Oceniając uzasadniony interes podejrzanego lub oskarżonego dotyczący pozyskania informacji o planowanym przekazaniu, organ wnioskujący powinien wziąć pod uwagę potrzebę zapewnienia poufności postępowania przygotowawczego oraz ryzyko szkody dla postępowania karnego przeciwko tej osobie, [...] na przykład gdy konieczne jest zabezpieczenie ważnego interesu publicznego, jak w sytuacji, w której takie informacje mogłyby zaszkodzić toczącym się dochodzeniom niejawnym lub poważnie zaszkodzić bezpieczeństwu narodowemu państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie karne. Jeżeli organ wnioskujący nie może ustalić miejsca pobytu podejrzanego lub oskarżonego ani skontaktować się z tą osobą mimo podjęcia starań w rozsądnym zakresie, obowiązek poinformowania takiej osoby powinien mieć zastosowanie od momentu [...] ustalenia miejsca pobytu podejrzanego lub oskarżonego lub skontaktowania się z tą osobą.**

- (31) [...] **Podczas** stosowania niniejszego rozporządzenia należy uwzględnić prawa ofiar określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE²⁵. Niniejszego rozporządzenia nie należy interpretować jako uniemożliwiającego państwom członkowskim przyznawanie ofiarom na mocy prawa krajowego szerszych praw niż te, które określa prawo Unii.
- (32) Podejmując decyzję o przekazaniu postępowania karnego, organ wnioskujący powinien należycie uwzględnić uzasadnione interesy ofiar, w tym ich ochronę, oraz ocenić, czy przekazanie postępowania karnego może zaszkodzić skutecznemu korzystaniu przez ofiary z przysługujących im praw w danym postępowaniu karnym. Obejmuje to na przykład udostępnienie ofierze możliwości złożenia zeznań podczas rozprawy w państwie, do którego kierowany jest wniosek, jeżeli nie jest ono państwem członkowskim, w którym osoba ta zamieszkuje, oraz poczynienie w tym celu odpowiednich przygotowań. Należy ponadto rozważyć możliwość pozyskiwania i udostępniania przez ofiary materiału dowodowego, na przykład pochodzącego od świadków i biegłych, w celu dochodzenia odszkodowania lub skorzystania z programów ochrony świadków w państwie, do którego kierowany jest wniosek. Przekazywanie postępowania karnego nie powinno naruszać prawa ofiar do odszkodowania. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na przepisy dotyczące odszkodowania i zwrotu mienia ofiarom w postępowaniach krajowych.
- (33) Zawsze gdy istnieje potrzeba, by zapewniona ofierze ochrona w państwie wnioskującym była kontynuowana w państwie, do którego kierowany jest wniosek, właściwe organy w państwie wnioskującym powinny rozważyć wydanie europejskiego nakazu ochrony zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 606/2013²⁶ lub dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/99/UE²⁷ w **odniesieniu do związanych nią państw członkowskich**.

²⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57).

²⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 606/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 4).

²⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/99/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego nakazu ochrony (Dz.U. L 338 z 21.12.2011, s. 2).

- (33a) Jeżeli organ wnioskujący zamierza złożyć wniosek o przekazanie postępowania karnego, powinien jak najszybciej poinformować ofiary, które zamieszkują lub, w przypadku osób prawnych, mają siedzibę w państwie wnioskującym i które zwróciły się o informacje o postępowaniu karnym zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2012/29/UE lub, w przypadku osób prawnych, które zwróciły się o informacje zgodnie z prawem krajowym, oraz powinien zapewnić takim osobom możliwość wyrażenia opinii zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, aby umożliwić organom uwzględnienie uzasadnionych interesów tych osób przed złożeniem wniosku o przekazanie. Taka informacja powinna być przekazana na piśmie. Informację tę można także przekazać ustnie, pod warunkiem że fakt jej przekazania zostanie odnotowany zgodnie z procedurą utrwalania czynności procesowych na mocy prawa krajowego. Informację tę można przekazać przy zastosowaniu standardowych formularzy lub w przypadku wyjątkowo dużej liczby ofiar, które należy poinformować, z wykorzystaniem innych środków publicznego informowania, takich jak specjalne instrumenty publikowania w internecie, które są dostępne organom wymiaru sprawiedliwości na mocy prawa krajowego. Jeżeli organ wnioskujący uzna to za konieczne na przykład ze względu na wiek ofiary lub jej stan fizyczny lub psychiczny, możliwość wyrażenia opinii powinien uzyskać przedstawiciel prawny ofiary, jeżeli jest on dostępny. Oceniając uzasadniony interes ofiar dotyczący pozyskania informacji o planowanym wniosku o przekazanie, organ wnioskujący powinien wziąć pod uwagę potrzebę zapewnienia poufności postępowania przygotowawczego oraz ryzyko szkody dla postępowania karnego, na przykład w sytuacji, w której takie informacje mogłyby zaszkodzić toczącym się dochodzeniom niejawnym lub poważnie zaszkodzić bezpieczeństwu narodowemu państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie karne.
- (33b) Standardowe formularze można stosować również po to, aby umożliwić organowi wnioskującemu zwrócenie się do organu, do którego kierowany jest wniosek, o pomoc w poinformowaniu podejrzanego lub oskarżonego, a także w niektórych sytuacjach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w przypadku gdy organ wnioskujący i organ, do którego kierowany jest wniosek, mogą udzielać sobie nawzajem wsparcia w powiadamianiu podejrzanego, oskarżonego lub ofiar. Możliwość stosowania takich standardowych formularzy nie powinna wykluczać możliwości bezpośredniego powiadamiania podejrzanych, oskarżonych lub ofiar przez organ wnioskujący lub organ, do którego kierowany jest wniosek.

(34) **(przeniesiono do 42a)**

(35) Właściwe stosowanie niniejszego rozporządzenia zakłada komunikację między uczestniczącymi organami wnioskującymi a uczestniczącymi organami, do których kierowany jest wniosek, które to organy należy zachęcać do wzajemnych konsultacji w każdym przypadku, gdy jest to właściwe dla ułatwienia sprawnego i skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia, bezpośrednio lub, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) **ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727²⁸**.

(36) Organ wnioskujący powinien skonsultować się z organem, do którego kierowany jest wniosek, przed wydaniem wniosku o przekazanie postępowania karnego, w szczególności gdy jest to konieczne do ustalenia, czy przekazanie postępowania karnego leżałoby w interesie skutecznego i prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości – **w tym, czy jest to proporcjonalne i odpowiednie do celu danego postępowania** – a także czy jest prawdopodobne, że organ, do którego kierowany jest wniosek, powoła się na jedną z podstaw odmowy na podstawie niniejszego rozporządzenia.

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylecia decyzji Rady 2002/187/WSiSW (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138).

- (37) Przesyłając wniosek o przekazanie postępowania karnego, organ wnioskujący powinien przedstawić dokładne i jasne informacje na temat okoliczności i warunków leżących u podstaw wniosku, a także wszelkie inne dokumenty uzupełniające, aby umożliwić organowi, do którego kierowany jest wniosek, podjęcie świadomej decyzji w sprawie przekazania postępowania karnego. **Wypełniony formularz wniosku i – z myślą o obniżeniu kosztów i skróceniu czasu tłumaczenia – co najmniej zasadnicze części wszelkich pisemnych dokumentów uzupełniających lub informacji dołączonych do wniosku o przekazanie postępowania karnego powinny zostać przetłumaczone przez organ wnioskujący na język urzędowy państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub na dowolny inny język dopuszczalny na mocy niniejszego rozporządzenia. Zasadnicze części odnośnych dokumentów oznaczają te fragmenty, które organ, do którego kierowany jest wniosek, uważa za niezbędne, by podjąć świadomą decyzję w sprawie wniosku o przekazanie postępowania karnego.**
- (38) Dopóki organ, do którego kierowany jest wniosek, nie podejmie decyzji o wyrażeniu zgody na przekazanie postępowania karnego, organ wnioskujący powinien mieć możliwość wycofania wniosku, na przykład gdy pozyska wiedzę o dodatkowych aspektach, w związku z którymi przekazanie nie będzie wydawać się już uzasadnione.
- (39) Organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien poinformować organ wnioskujący o swojej [...] decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego **lub w sprawie odmowy tego przekazania** niezwłocznie i nie później niż 60 dni po otrzymaniu wniosku o przekazanie postępowania karnego. W szczególnych przypadkach, gdy organ, do którego kierowany jest wniosek, nie jest w stanie dotrzymać tego terminu, na przykład jeżeli uzna, że konieczne są dodatkowe informacje, termin ten może zostać przedłużony jedynie o kolejne 30 dni, aby uniknąć nadmiernych opóźnień.

- (39a) **Jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, wyraził zgodę na przekazanie postępowania karnego, organ wnioskujący powinien bez zbędnej zwłoki przekazać oryginały lub uwierzytelnione odpisy wszystkich dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, wraz z ich tłumaczeniem, lub z tłumaczeniem przynajmniej ich istotnych części. Przekazanie, na wniosek organu, do którego kierowany jest wniosek, istotnego fizycznego materiału dowodowego, takiego jak na przykład przedmioty związane z przestępstwem czy próbki DNA z krwi, organowi, do którego kierowany jest wniosek, powinno nastąpić bez zbędnej zwłoki po umorzeniu postępowania krajowego, jeżeli nie nastąpiło zaraz po wyrażeniu zgody na wniosek. Oryginalne dokumenty należy przekazywać jedynie wtedy, gdy zwrócił się o to organ, do którego kierowany jest wniosek, w przypadku gdy zaistniała potrzeba przeanalizowania danego dokumentu na przykład do celów kryminalistycznych. Ponadto oryginalne dokumenty i fizyczny materiał dowodowy powinny – jeżeli nie są już potrzebne w państwie, do którego kierowany jest wniosek – zostać na wniosek organu wnioskującego zwrócone państwu wnioskującemu, na przykład gdy takie oryginalne dokumenty lub fizyczny materiał dowodowy są potrzebne do celów innego postępowania przygotowawczego w sprawach karnych.**

- (40) Odmowy [...] przekazania postępowania karnego nie należy udzielać z powodów innych niż przewidziane w niniejszym rozporządzeniu. Aby zgoda na przekazanie postępowania karnego mogła być wyrażona, w państwie, do którego kierowany jest wniosek, możliwe powinno być ściganie czynów leżących u podstaw postępowania karnego. Organ, do którego kierowany jest wniosek, nie powinien wyrazić zgody na przekazanie mu postępowania karnego, jeżeli czyn, którego dotyczy wniosek, nie jest przestępstwem w państwie, do którego kierowany jest wniosek, lub gdy państwo, do którego kierowany jest wniosek, nie sprawuje jurysdykcji w zakresie tego przestępstwa, chyba że sprawuje jurysdykcję przewidzianą niniejszym rozporządzeniem. **Organ, do którego kierowany jest wniosek, nie powinien wyrazić zgody na przekazanie postępowania karnego również wtedy, gdy warunki dotyczące ścigania przestępstwa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, nie zostały spełnione. Przykładowo może tak być w przypadku, gdy ofiara nie złożyła swojej skargi w stosownym terminie, a skarga ta jest niezbędna, aby ścigać dane przestępstwo w państwie, do którego kierowany jest wniosek, lub w przypadku, gdy z powodu śmierci lub niepoczytalności podejrzanego lub oskarżonego ściganie stało się niemożliwe na podstawie prawa państwa, do którego kierowany jest wniosek.** Organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien mieć również możliwość odmowy przekazania postępowania karnego, jeżeli podejrzany lub oskarżony korzysta z [...] **przywileju lub** immunitetu zgodnie z prawem państwa, do którego kierowany jest wniosek, [...] **na przykład** w przypadku niektórych kategorii osób (takich jak dyplomaci) lub szczególnie chronionych relacji (takich jak przywilej adwokata i jego klienta), lub jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, uważa, że takie przekazanie nie jest uzasadnione interesem skutecznego i prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości, na przykład ze względu na to, że nie jest spełnione żadne z kryteriów wymaganych do złożenia wniosku o przekazanie postępowania karnego lub jeżeli [...] **formularz wniosku** o przekazanie jest niekompletny **lub w sposób oczywisty nieprawidłowy i nie został** uzupełniony [...] **lub poprawiony** przez organ wnioskujący, co nie pozwala organowi, do którego kierowany jest wniosek, na uzyskanie informacji niezbędnych do oceny wniosku o przekazanie postępowania karnego. **Organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien mieć możliwość odrzucenia wniosku również wtedy, gdy dany czyn nie jest przestępstwem w miejscu, w którym został popełniony, w przypadku gdy państwo, do którego kierowany jest wniosek, nie ma jurysdykcji pierwotnej w zakresie prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawie tego przestępstwa i w zakresie jego ścigania. Do celów niniejszego rozporządzenia „jurysdykcja pierwotna” oznacza jurysdykcję, która już została określona w prawie krajowym i która nie wynika z niniejszego rozporządzenia.**

- (41) Zasada *ne bis in idem*, określona w art. 54–58 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z **14 czerwca 1985 r.**²⁹ i w art. 50 Karty oraz zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, jest podstawową zasadą prawa karnego, zgodnie z którą oskarżony nie powinien być ponownie sądzony lub ukarany w postępowaniu karnym za przestępstwo, w odniesieniu do którego został już uprzednio uniewinniony lub za które został już skazany prawomocnym wyrokiem. W związku z tym organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien odmówić przekazania ścigania w postępowaniu karnym, jeżeli przejęcie postępowania byłoby sprzeczne z tą zasadą.
- (41a) **Oceniając, czy wniosek o przekazanie postępowania karnego należy przyjąć czy odrzucić, organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien przeanalizować, czy takie przekazanie służyłoby celowi, jakim jest skuteczne i prawidłowe sprawowanie wymiaru sprawiedliwości. Ocenę tę należy przeprowadzać indywidualnie dla każdego przypadku w celu zidentyfikowania państwa członkowskiego, które jest najodpowiedniejsze do ścigania danego przestępstwa. Do celów tej oceny organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien dysponować szerokim marginesem swobody uznania. Oceniając, czy przekazanie postępowania leży w interesie skutecznego i prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości, powinno się uwzględnić jedynie istotne okoliczności danej sprawy, w tym to, czy istnieją okoliczności *prima facie* wskazujące, że przestępstwo nie zostało popełnione w całości lub w części na terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek, większość skutków lub znaczna część szkody spowodowanych przestępstwem – w przypadku gdy te skutki lub szkoda stanowią elementy ustawowych znamion przestępstwa – nie wystąpiły na terytorium tego państwa, a podejrzany lub oskarżony nie jest obywatelem tego państwa ani w nim nie zamieszkuje. Sytuacja osobista, materialna lub rodzinna ofiary, świadka lub innej zainteresowanej osoby nie powinna mieć decydującego znaczenia przy dokonywaniu oceny, czy przekazanie postępowania służy celowi, jakim jest skuteczne i prawidłowe sprawowanie wymiaru sprawiedliwości.**

²⁹ Konwencja wykonawcza do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19).

- (42) Przed podjęciem decyzji o **odrzućeniu** wniosku [...] o przekazanie postępowania karnego ze względu na którąkolwiek podstawę odmowy organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien skonsultować się z organem wnioskującym w celu uzyskania wszelkich niezbędnych dodatkowych informacji.
- (42a – dawniej 34) Państwo, do którego kierowany jest wniosek, powinno zapewnić podejrzanym i oskarżonym, a także ofiarom, dostęp do skutecznych środków odwoławczych od decyzji o wyrażeniu zgody na przekazanie postępowania karnego, zgodnie z art. 47 Karty i z procedurami mającymi zastosowanie na mocy prawa krajowego, zawsze gdy stosowanie niniejszego rozporządzenia ma niekorzystny wpływ na prawa tych osób. **Kontrola decyzji dotyczącej przekazania postępowania powinna opierać się wyłącznie na kryteriach przewidzianych w podstawach odmowy wymienionych w niniejszym rozporządzeniu. Ocena, czy należy przekazać odnośne postępowanie karne, powinna obejmować uwzględnienie wszystkich okoliczności, które są istotne dla analizy tych kryteriów. Ocena ta często może obejmować nie tylko wyważenie interesów lub praw osób, których prawa mogą zostać naruszone, ale także uwzględnienie specyfiki i praktycznych aspektów działania danego systemu wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych.**
- (42b) Organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien dysponować szeroką swobodą uznania podczas dokonywania oceny, czy przekazanie postępowania leży w interesie skutecznego i prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości i czy wniosek o przekazanie należy odrzucić ze względu na dowolną z opcjonalnych podstaw odmowy określonych w niniejszym rozporządzeniu. Analiza korzystania z takiej swobody uznania powinna ograniczać się do kontroli, czy organ, do którego kierowany jest wniosek, podejmując decyzję o przyjęciu wniosku o przekazanie postępowania, nie przekroczył w sposób oczywisty granic tej swobody.

- (42c) W każdym przypadku zastosowanie środka odwoławczego na podstawie niniejszego rozporządzenia nie powinno skutkować kontrolą sprawy co do istoty, np. przeanalizowaniem tego, czy materiał dowodowy jest wystarczający, by uzasadnić wszczęcie lub kontynuowanie postępowania przygotowawczego, czy okoliczności faktyczne sprawy lub subiektywne aspekty – takie jak zamiar lub poważne zaniedbanie – zostały ustalone zgodnie z mającymi zastosowanie standardami, ani co do wartości dowodowej lub mocy dowodowej już zebranego materiału dowodowego lub wiarygodności zeznań.
- (43) Wyrażenie zgody na przekazanie postępowania karnego przez organ, do którego kierowany jest wniosek, powinno skutkować zawieszeniem lub umorzeniem postępowania karnego w państwie wnioskującym, aby uniknąć powielania środków w państwie wnioskującym i państwie, do którego kierowany jest wniosek. Powinno to **jednak** pozostawać bez uszczerbku dla **niezbędnych/pilnych** [...] środków w **ramach postępowania przygotowawczego** lub innych środków procesowych, które **być może** państwo wnioskujące będzie musiało zastosować po otrzymaniu powiadomienia o przyjęciu wniosku przez organ, do którego kierowany jest wniosek, w przypadku gdy będzie tego wymagać skuteczne i prawidłowe sprawowanie wymiaru sprawiedliwości [...]. Pojęciu „środków w ramach postępowania przygotowawczego lub innych środków procesowych” należy nadać wykładnię rozszerzającą, jako obejmującemu nie tylko wszelkie środki służące gromadzeniu materiału dowodowego, lecz także wszelkie czynności procesowe skutkujące zastosowaniem tymczasowego aresztowania lub wszelkie inne środki tymczasowe. Aby uniknąć nadużywania środków zaskarżenia i zapewnić, aby postępowanie karne [...] nie było **kontynuowane/przedłużane w państwie wnioskującym** [...], **postępowanie karne w państwie wnioskującym powinno zostać umorzone, jak tylko wygaśnie zastosowany środek w ramach postępowania przygotowawczego lub środek procesowy.** [...] Jeżeli w państwie, do którego kierowany jest wniosek, powołano się na środek odwoławczy o skutku zawieszającym, nie należy zawieszać ani umarzać postępowania karnego w państwie wnioskującym do czasu podjęcia decyzji w sprawie środka odwoławczego w państwie, do którego kierowany jest wniosek.

- (44) Niniejsze rozporządzenie nie powinno stanowić podstawy prawnej zatrzymania osób w celu ich fizycznego przekazania do państwa, do którego kierowany jest wniosek, tak aby państwo to mogło wszcząć postępowanie karne przeciwko tej osobie. **Państwa członkowskie powinny mieć jednak możliwość zapewnienia, [...] aby niniejsze rozporządzenie stanowiło podstawę prawną decyzji o tymczasowym pozbawieniu wolności podejrzanego lub oskarżonego przebywającego w państwie, do którego kierowany jest wniosek, lub o przyjęciu innych tymczasowych środków przez właściwy organ tego państwa, w przypadku gdy nie podjęto jeszcze decyzji o przyjęciu lub odrzuceniu otrzymanego wniosku o przekazanie.**
- (45) [...] **Właściwy organ państwa, do którego kierowany jest wniosek, powinien poinformować na piśmie organ wnioskujący o wszelkich decyzjach wydanych w momencie zakończenia postępowania karnego w państwie, do którego kierowany jest wniosek. Decyzja ramowa 2009/948/WSiSW nakłada podobny obowiązek w przypadku osiągnięcia porozumienia w sprawie koncentracji postępowań w jednym państwie członkowskim. W przypadku gdy organ, do którego kierowany jest wniosek, podejmie decyzję o umorzeniu postępowania karnego dotyczącego okoliczności faktycznych leżących u podstaw wniosku o przekazanie, powinien również podać powody takiego umorzenia. Co najmniej zasadnicze części takich informacji oraz ostatecznej decyzji wydanej na piśmie w państwie, do którego kierowany jest wniosek, powinny zostać przetłumaczone przez organ, do którego kierowany jest wniosek, na język urzędowy państwa wnioskującego lub na dowolny inny język dopuszczalny na mocy niniejszego rozporządzenia. Zasadnicze części odnośnych informacji i decyzji oznaczają te fragmenty, które organ wnioskujący uważa za niezbędne, by uzyskać wiedzę na temat ich ogólnej treści.**
- (46) Jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, podejmie decyzję o umorzeniu postępowania karnego dotyczącego okoliczności faktycznych leżących u podstaw wniosku o przekazanie, organ wnioskujący może kontynuować lub wznowić postępowanie karne, jeżeli nie pociągałoby to za sobą naruszenia zasady *ne bis in idem*, tj. jeżeli decyzja ta nie wykluczałaby definitywnie dalszego ścigania na mocy prawa państwa, do którego kierowany jest wniosek, a tym samym nie uniemożliwiłaby prowadzenia dalszych postępowań w tym państwie w odniesieniu do tych samych czynów. Ofiary powinny mieć możliwość wszczęcia postępowania karnego w państwie wnioskującym lub złożenia wniosku o wznowienie takiego postępowania zgodnie z prawem krajowym tego państwa, pod warunkiem że nie pociągałoby to za sobą naruszenia zasady *ne bis in idem*.

- (47) Po przekazaniu postępowania karnego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien stosować odpowiednie przepisy i procedury krajowe. Żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia nie powinien być interpretowany jako ingerujący w ewentualną zasadę oportunistu ścigania przewidzianą w prawie krajowym.
- (47a) **Żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia nie powinien być interpretowany jako wpływający na długość terminu przedawnienia w państwie, do którego kierowany jest wniosek, przewidzianą w prawie krajowym tego państwa.**
- (48) Państwo, do którego kierowany jest wniosek, powinno stosować swoje prawo krajowe w celu określenia kary mającej zastosowanie do danego przestępstwa. Jeżeli przestępstwo popełniono na terytorium państwa wnioskującego, organy, do których kierowany jest wniosek, mogą podczas ustalania kary uwzględnić maksymalny wymiar kary przewidzianej w prawie państwa wnioskującego, zawsze gdy jest to korzystne dla oskarżonego i zgodnie z prawem państwa, do którego kierowany jest wniosek. Należy to uwzględnić w sytuacjach, w których przekazanie postępowania karnego doprowadziłoby do zastosowania w państwie, do którego kierowany jest wniosek, kary wyższej niż maksymalna kara przewidziana za to samo przestępstwo w państwie wnioskującym, aby zapewnić odnośnym podejrzanym lub oskarżonym pewien stopień pewności prawa i przewidywalności prawa właściwego. Jeżeli jurysdykcja państwa, do którego kierowany jest wniosek, opiera się wyłącznie na niniejszym rozporządzeniu, należy zawsze brać pod uwagę maksymalną karę przewidzianą prawem państwa wnioskującego.

- (49) Państwa członkowskie nie powinny mieć możliwości dochodzenia od siebie nawzajem zwrotu kosztów wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia. Jeżeli jednak państwo wnioskujące poniosło duże lub nadzwyczajne koszty, w **szczególności** związane z tłumaczeniem dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, które mają zostać przekazane państwu, do którego kierowany jest wniosek, organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien rozważyć propozycję organu wnioskującego dotyczącą podziału kosztów. **W takich przypadkach organ wnioskujący i organ, do którego kierowany jest wniosek, powinny skonsultować się ze sobą w celu osiągnięcia porozumienia dotyczącego podziału kosztów. Wskazane jest, aby takie konsultacje odbyły się, zanim wniosek o przekazanie zostanie wydany. Jeżeli osiągnięcie porozumienia nie jest możliwe przed podjęciem decyzji o wyrażeniu zgody na przekazanie postępowania, organ wnioskujący może postanowić o wycofaniu wniosku zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub o podtrzymaniu wniosku i przejąć tę część kosztów, która uznana została za szczególnie wysoką.**
- (50) Współpracę i wymianę informacji między organami wnioskującymi a organami, do których kierowane są wnioski, ułatwiłoby stosowanie standardowego **formularza wniosku** [...] przetłumaczonego na wszystkie języki urzędowe Unii, umożliwiając szybsze i skuteczniejsze podejmowanie decyzji w sprawie wniosku o przekazanie. Obniżyłoby[...] to również koszty tłumaczeń pisemnych i przyczyniłoby[...] się do poprawienia jakości wniosków.
- (51) **Formularz wniosku** powinien [...] zawierać wyłącznie dane osobowe niezbędne do ułatwienia organowi, do którego kierowany jest wniosek, podjęcia decyzji w sprawie wniosku. **Formularz wniosku** powinien [...] zawierać wskazanie kategorii danych osobowych, takich jak to, czy dana osoba jest podejrzanym, oskarżonym czy ofiarą, a także określone pola dla każdej z tych kategorii.

- (52) Aby możliwa była skuteczna reakcja na ewentualną potrzebę poprawy w odniesieniu do **formularza wniosku** [...] , który ma być wykorzystywany na potrzeby składnia wniosku o przekazanie postępowania karnego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej **(TFUE)** w odniesieniu do zmiany załącznika do niniejszego rozporządzenia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja [...] prowadziła stosowne konsultacje, w tym na szczeblu eksperckim, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z 13 kwietnia 2016 r.³⁰ W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (53) Aby zapewnić szybką, bezpośrednią, interoperacyjną, niezawodną i bezpieczną wymianę danych dotyczących spraw, komunikacja na podstawie niniejszego rozporządzenia między organem wnioskującym a organem, do którego kierowany jest wniosek, oraz z udziałem organów centralnych – jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło organ centralny, a także z Eurojustem, powinna co do zasady odbywać się za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego w rozumieniu rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji]³¹. W szczególności zdecentralizowany system informatyczny powinien być co do zasady wykorzystywany do wymiany **formularzy wniosku** [...] oraz wszelkich innych istotnych informacji i dokumentów, a także do wszelkiej innej komunikacji między organami na podstawie niniejszego rozporządzenia. Jeżeli zastosowanie ma co najmniej jeden z wyjątków wymienionych w rozporządzeniu (UE).../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji], a zwłaszcza w przypadku, gdy korzystanie ze zdecentralizowanego systemu informatycznego nie jest możliwe lub właściwe, można skorzystać z innych środków komunikacji określonych w tym rozporządzeniu.

³⁰ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 13.

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych, handlowych i karnych o charakterze transgranicznym oraz zmieniające niektóre akty w dziedzinie współpracy sądowej (Dz.U. L ...).

- (54) Zamiast z krajowego systemu informatycznego państwa członkowskie mogłyby korzystać z oprogramowania opracowanego przez Komisję („oprogramowanie wzorcowe”).
- Oprogramowanie wzorcowe powinno opierać się na strukturze modułowej, co oznacza, że oprogramowanie jest pakowane i dostarczane oddzielnie od komponentów e-CODEX niezbędnych do podłączenia go do zdecentralizowanego systemu informatycznego.
- Struktura ta powinna umożliwić państwom członkowskim ponowne wykorzystywanie lub ulepszanie istniejących krajowych infrastruktur komunikacji sądowej do celów transgranicznych.

- (55) Komisja powinna być odpowiedzialna za stworzenie, utrzymanie i rozwój oprogramowania wzorcowego. Komisja powinna zaprojektować, opracować i utrzymywać oprogramowanie wzorcowe w sposób umożliwiający administratorom zapewnienie zgodności z wymogami i zasadami ochrony danych określonymi w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725³² i (UE) 2016/679³³ oraz w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680³⁴, w szczególności z obowiązkami uwzględnienia ochrony danych w fazie projektowania i domyślnej ochrony danych, a także z obowiązkiem zapewnienia wysokiego poziomu cyberbezpieczeństwa. Oprogramowanie wzorcowe powinno również obejmować odpowiednie środki techniczne i umożliwiać stosowanie środków organizacyjnych niezbędnych do zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i interoperacyjności, z uwzględnieniem możliwości wymiany szczególnych kategorii danych. Komisja nie **powinna** [...] przetwarzać danych osobowych w kontekście tworzenia, utrzymywania i rozwoju oprogramowania wzorcowego.

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

³³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

³⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

- (56) Oprogramowanie wzorcowe opracowane przez Komisję jako system zaplecza powinno programowo gromadzić dane statystyczne niezbędne do celów monitorowania; dane te powinny być przekazywane Komisji. W przypadku gdy państwa członkowskie zdecydują się korzystać z krajowego systemu informatycznego zamiast z oprogramowania wzorcowego opracowanego przez Komisję, system taki mógłby być wyposażony w narzędzia do programowego gromadzenia tych danych; dane te powinny być w takim przypadku przekazywane Komisji. Również łącznik e-CODEX można wyposażać w funkcję umożliwiającą wyszukiwanie odpowiednich danych statystycznych.
- (57) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do ustanowienia zdecentralizowanego systemu informatycznego. Uprawnienia te należy wykonywać zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011³⁵.

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (58) Niniejsze rozporządzenie powinno stworzyć podstawę prawną wymiany danych osobowych między państwami członkowskimi do celów przekazywania postępowania karnego zgodnie z art. 8 i art. 10 lit. a) dyrektywy (UE) 2016/680. Jednak w odniesieniu do wszelkich innych aspektów, takich jak okres przechowywania danych osobowych otrzymanych przez organ wnioskujący, przetwarzanie danych osobowych przez organy wnioskujące i organy, do których kierowane są wnioski, powinno podlegać przepisom krajowym państw członkowskich przyjętym zgodnie z dyrektywą (UE) 2016/680. Organ wnioskujący i organ, do którego kierowany jest wniosek, należy uznać za administratorów w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych na mocy tej dyrektywy. Organy centralne **mogą** udzielać wsparcia administracyjnego organom wnioskującym i organom, do których kierowane są wnioski, oraz – w zakresie, w jakim przetwarzają one dane osobowe w imieniu tych administratorów – należy je uznać za podmioty przetwarzające dane odnośnego administratora. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez Eurojust zastosowanie w kontekście niniejszego rozporządzenia powinno mieć rozporządzenie (UE) [...] 2018/1725, bez uszczerbku dla szczegółowych przepisów o ochronie danych zawartych w rozporządzeniu (UE) [...] 2018/1727³⁶.
- (59) Cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie przekazywanie postępowania karnego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego zakres i skutki możliwe jest lepsze osiągnięcie tego celu na szczeblu Unii, dlatego Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (**TUE**). Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

³⁶ [...]

- (60) Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE [...] i do TFUE [...], w piśmie otrzymanym w dniu **19 lipca 2023 r.** Irlandia powiadomiła o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.³⁷ [...]
- (61) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE [...] i do TFUE [...], Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (62) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) [...] 2018/1725³⁸ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu [...] **22 maja 2023 r.,**

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

³⁷ Dok. 12049/23.

³⁸ [...]

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące przekazywania postępowania karnego między państwami członkowskimi w celu poprawy skutecznego i prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości w ramach wspólnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie we wszystkich przypadkach przekazywania postępowania karnego, **które jest prowadzone w państwach członkowskich** [...] Unii.
3. Niniejsze rozporządzenie nie skutkuje zmianą obowiązku przestrzegania praw podstawowych i zasad prawnych zapisanych w art. 6 TUE [...].

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się [...] następujące definicje:

- 1) „państwo wnioskujące” oznacza państwo członkowskie, **w którym prowadzone jest postępowanie karne i w którym** wydano wniosek o przekazanie **tego** postępowania do innego państwa członkowskiego **lub które rozpoczęło konsultacje dotyczące ewentualnego przekazania lub które otrzymało wniosek o konsultacje na podstawie art. 5 ust. 3 lub art. 15 ust. 2;**

- 2) „państwo, do którego kierowany jest wniosek” oznacza państwo członkowskie, do którego przekazywany jest wniosek o przekazanie postępowania karnego w celu przejęcia tego postępowania karnego **lub które otrzymało wniosek o konsultacje dotyczące ewentualnego przekazania lub które rozpoczęło konsultacje na podstawie art. 5 ust. 3 lub art. 15 ust. 2;**
- 3) „organ wnioskujący” oznacza:
- a) sędziego, sąd, sędziego śledczego lub prokuratora właściwego w danej sprawie; lub
 - b) każdy inny właściwy organ wyznaczony jako taki przez państwo wnioskujące, który w danym przypadku działa w charakterze organu dochodzeniowego w postępowaniu karnym właściwego do złożenia wniosku o przekazanie postępowania karnego zgodnie z prawem krajowym. Ponadto zanim wniosek o przekazanie postępowania karnego zostanie przesłany organowi, do którego kierowany jest wniosek, wniosek ten zatwierdza sędzia, sąd, sędzia śledczy lub prokurator w państwie wnioskującym, po zbadaniu jego zgodności z warunkami wydania takiego wniosku na mocy niniejszego rozporządzenia. Jeżeli wniosek o przekazanie postępowania karnego został zatwierdzony przez sędziego, sąd, sędziego śledczego lub prokuratora, organ ten może również zostać uznany za organ wnioskujący do celów przekazania wniosku;

- 4) „organ, do którego kierowany jest wniosek” oznacza sędziego, sąd, sędziego śledczego lub prokuratora właściwego do podejmowania decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego lub w sprawie odmowy tego przekazania zgodnie z art. 12 ust. 1 oraz do zastosowania – **gdy zezwala na to system prawny państwa, do którego kierowany jest wniosek** – kolejnych środków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub przewidzianych w jego prawie krajowym;

Niezależnie od tego, że decyzja w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego lub w sprawie odmowy tego przekazania zgodnie z art. 12 ust. 1 musi zostać podjęta wyłącznie przez sędziego, sąd, sędziego śledczego lub prokuratora, państwo, do którego kierowany jest wniosek, może przewidzieć, że do celów niniejszego rozporządzenia za „organ, do którego kierowany jest wniosek” można uznać inny właściwy organ, który w danym przypadku działa w charakterze organu dochodzeniowego lub organu ścigania w postępowaniu karnym właściwego do podejmowania środków przygotowawczych lub kolejnych środków.

- 5) „zdecentralizowany system informatyczny” oznacza system informatyczny zdefiniowany w art. 2 pkt 4 rozporządzenia (UE).../... [rozporządzenia w sprawie cyfryzacji];
- 6) „ofiara” oznacza ofiarę zdefiniowaną w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2012/29/UE **lub osobę prawną zdefiniowaną w prawie krajowym, która poniosła szkodę niemajątkową lub majątkową bezpośrednio w wyniku przestępstwa będącego przedmiotem postępowania karnego, do którego ma zastosowanie niniejsze rozporządzenie.**

Artykuł 3
Jurysdykcja

1. **W zakresie, w jakim w państwie, do którego kierowany jest wniosek, jurysdykcja nie została już określona prawem krajowym [...]**, do celów niniejszego rozporządzenia państwo, do którego kierowany jest wniosek, sprawuje jurysdykcję w zakresie każdego przestępstwa, do którego ma zastosowanie prawo państwa wnioskującego, w sytuacjach gdy:
- a) państwo to odmawia przekazania podejrzanego lub oskarżonego, który przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, i jest jego obywatelem lub ma w nim miejsce zamieszkania, na podstawie art. 4 ust. 7 lit. b) decyzji ramowej 2002/584/WSiSW;
 - b) państwo to odmawia przekazania podejrzanego lub oskarżonego, wobec którego wydano europejski nakaz aresztowania i który przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, i który jest obywatelem tego państwa lub w nim zamieszkuje, jeżeli stwierdzi, że – w wyjątkowych sytuacjach – istnieją istotne podstawy, by sądzić, na podstawie konkretnych i obiektywnych dowodów, że przekazanie danej osoby stanowiłoby, w szczególnych okolicznościach danej sprawy, oczywiste naruszenie odpowiedniego prawa podstawowego, o którym mowa w art. 6 TUE [...] i w Karcie;
 - c) większość skutków przestępstwa lub istotna część szkody **stanowiące elementy ustawowych znamion przestępstwa** wystąpiły na terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek;
 - d) przeciwko podejrzanemu lub oskarżonemu toczy się w państwie, do którego kierowany jest wniosek, postępowanie karne w odniesieniu do innych okoliczności faktycznych, a podejrzanym lub oskarżonym jest obywatelem państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub w nim zamieszkuje;
 - e) w państwie, do którego kierowany jest wniosek, toczy się postępowanie karne w odniesieniu do tych samych, częściowo tych samych **lub powiązanych** okoliczności faktycznych przeciwko innym osobom, a podejrzanym lub oskarżonym w postępowaniu karnym, które ma zostać przekazane, jest obywatelem państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub w nim zamieszkuje.

2. Jurysdykcja ustanowiona przez państwo, do którego kierowany jest wniosek, wyłącznie na mocy ust. 1 może być sprawowana jedynie na podstawie wniosku o przekazanie postępowania karnego **na mocy niniejszego rozporządzenia**.

Artykuł 4

Rezygnacja z postępowania karnego, jego zawieszenie lub umorzenie

Każde państwo członkowskie sprawujące na mocy swojego prawa krajowego jurysdykcję w zakresie ścigania przestępstwa może, do celów stosowania niniejszego rozporządzenia, zrezygnować z postępowania karnego [...], zawiesić je lub umorzyć, aby umożliwić przekazanie postępowania karnego w odniesieniu do tego przestępstwa państwu, do którego kierowany jest wniosek.

ROZDZIAŁ 2

PRZEKAZANIE POSTĘPOWANIA KARNEGO

Artykuł 5

Kryteria dotyczące składania wniosku o przekazanie postępowania karnego

1. Wniosek o przekazanie postępowania karnego można złożyć tylko wtedy, gdy organ wnioskujący uzna, że cel, jakim jest skuteczne i prawidłowe sprawowanie wymiaru sprawiedliwości, można skuteczniej osiągnąć w drodze przeprowadzenia odpowiedniego postępowania karnego w innym państwie członkowskim.
2. **Rozważając, czy złożyć wniosek o przekazanie postępowania karnego**, organ wnioskujący bierze pod uwagę w szczególności następujące kryteria:
 - a) przestępstwo popełniono w całości lub w części na terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub większość skutków **przestępstwa** lub znaczna część szkody **stanowiące elementy ustawowych znamion przestępstwa** wystąpiły na terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek;
 - b) **co najmniej jeden** [...] podejrzany lub oskarżony jest obywatelem państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub w nim zamieszkuje;
 - c) **co najmniej jeden** [...] podejrzany lub oskarżony przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, i państwo to odmawia przekazania tej osoby do państwa, do którego kierowany jest wniosek, [...] na podstawie:
 - (i) art. 4 **pkt 2** decyzji ramowej 2002/584/WSiSW [...]; [...]

- (ii) art. 4 pkt 3 **decyzji ramowej 2002/584/WSiSW** [...], jeżeli taka odmowa nie opiera się na prawomocnym wyroku wydanym wobec tej osoby w odniesieniu do tego samego przestępstwa, co uniemożliwia prowadzenie dalszego postępowania karnego [...]; lub [...]
- (iii) art. 4 **pkt 7** decyzji ramowej **2002/584/WSiSW**;
- d) **co najmniej jeden** podejrzany lub oskarżony przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, i państwo to odmawia przekazania tej osoby, wobec której wydano europejski nakaz aresztowania, jeżeli stwierdzi, że – w wyjątkowych sytuacjach – istnieją istotne podstawy, by sądzić, na podstawie konkretnego i obiektywnego materiału dowodowego, że przekazanie danej osoby stanowiłoby, w szczególnych okolicznościach danej sprawy, oczywiste naruszenie odpowiedniego prawa podstawowego określonego w art. 6 **TUE** [...] i w Karcie;
- e) większość materiału dowodowego mającego znaczenie dla postępowania przygotowawczego znajduje się w państwie, do którego kierowany jest wniosek, lub zamieszkuje tam większość świadków mających znaczenie dla sprawy;
- f) w państwie, do którego kierowany jest wniosek, toczy się przeciwko podejrzanemu lub oskarżonemu postępowanie karne w odniesieniu do tych samych lub innych okoliczności faktycznych;
- g) w państwie, do którego kierowany jest wniosek, toczy się przeciwko innym osobom postępowanie karne w odniesieniu do tych samych, **częściowo tych samych** lub powiązanych okoliczności faktycznych;
- h) **co najmniej jeden** podejrzany lub oskarżony odbywa lub ma odbyć karę pozbawienia wolności w państwie, do którego kierowany jest wniosek;

- (i) wykonanie kary w państwie, do którego kierowany jest wniosek, może zwiększyć szanse na resocjalizację osoby skazanej lub istnieją inne powody stosowniejszego wykonania kary w państwie, do którego kierowany jest wniosek;
- j) [...] **co najmniej jedna** ofiara jest obywatelem państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub w nim zamieszkuje. **Szczególnego uwzględnienia wymagają pokrzywdzone dzieci;**
- k) **właściwe organy państw członkowskich osiągnęły porozumienie w sprawie koncentracji postępowania w jednym państwie członkowskim.**

3. Podejrzany lub oskarżony [...] lub **ofiara** [...] mogą, **zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym, zaproponować** [...] właściwym organom państwa wnioskującego lub państwa, do którego kierowany jest wniosek, aby [...] **dane** postępowanie karne **zostało przekazane na warunkach niniejszego rozporządzenia. Jeżeli propozycja taka złożona zostaje do właściwego organu w państwie, do którego kierowany jest wniosek, organ ten może skonsultować się z właściwym organem w państwie wnioskującym zgodnie z art. 15 ust. 2. Propozycje** [...] złożone na podstawie niniejszego ustępu nie nakładają na państwo wnioskujące [...] obowiązku złożenia wniosku ani obowiązku przekazania postępowania karnego do państwa, do którego kierowany jest wniosek.

Artykuł 6

Prawa podejrzanego lub oskarżonego

1. Przed złożeniem wniosku o przekazanie postępowania karnego organ wnioskujący uwzględnia należycie, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, uzasadnione interesy podejrzanego lub oskarżonego [...].

- 1a. **Prawa określone w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu oraz w art. 15a i 15c mają zastosowanie do podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym od momentu, gdy osoby te dowiadują się od właściwych organów państwa członkowskiego, w drodze oficjalnego powiadomienia lub w inny sposób, że są podejrzane lub oskarżone o popełnienie przestępstwa, i niezależnie od tego, czy osoby te są pozbawione wolności.**
2. O ile nie narusza to poufności postępowania przygotowawczego **ani w inny sposób nie naraża go na szwank**, organ wnioskujący **informuje** podejrzanego lub oskarżonego [...] o planowanym **wniosku o przekazanie postępowania karnego, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym** i w zrozumiałym dla danej osoby języku, a także [...] **umożliwia tym osobom** wyrażenie opinii [...], chyba że nie można ustalić miejsca pobytu tych osób **ani skontaktować się z nimi** mimo podjęcia przez organ wnioskujący starań w rozsądnym zakresie. [...] Jeżeli wniosek o przekazanie postępowania karnego jest sporządzany w następstwie **propozycji** [...] podejrzanego lub oskarżonego złożonej na podstawie art. 5 ust. 3, takie [...] **poinformowanie** podejrzanego lub oskarżonego, który złożył **propozycję** [...], nie jest wymagane.
- 2a. **Jeżeli podejrzany lub oskarżony przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, organ wnioskujący może – podczas stosowania ust. 2 – przekazać organowi, do którego kierowany jest wniosek, wypełniony standardowy formularz, który ma zostać przyjęty na podstawie art. 28 ust. 2. W takich przypadkach organ, do którego kierowany jest wniosek, zasięga opinii podejrzanego lub oskarżonego i odsyła formularz organowi wnioskującemu.** Podejmując decyzję o tym, czy złożyć wniosek o przekazanie postępowania karnego, organ wnioskujący uwzględnia opinię **podejrzanego lub oskarżonego**, o której mowa w ust. 2.
3. [przeniesiono do art. 15a]

Artykuł 7
Prawa ofiary

1. Przed **wydaniem** [...] wniosku o przekazanie postępowania karnego organ wnioskujący uwzględnia należycie, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, uzasadnione interesy ofiary [...].
2. O ile nie narusza to poufności postępowania przygotowawczego **ani w inny sposób nie naraża go na szwank, [...] organ wnioskujący informuje ofiarę, która zamieszkuje lub, w przypadku osoby prawnej, ma siedzibę w państwie wnioskującym i która zwróciła się o informacje o postępowaniu karnym zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2012/29/UE lub, w przypadku osoby prawnej, zgodnie z prawem krajowym, o planowanym wniosku o przekazanie postępowania karnego, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym i w zrozumiałym dla danej osoby języku, a także [...] umożliwia jej wyrażenie opinii. [...] Jeżeli wniosek o przekazanie postępowania karnego wynika z propozycji złożonej przez ofiarę zgodnie z art. 5 ust. 3, organ wnioskujący nie jest zobowiązany do przekazania ofierze wyżej wymienionej informacji.**
3. Podejmując decyzję o tym, czy złożyć wniosek o przekazanie postępowania karnego, organ wnioskujący uwzględnia opinię **ofiary**, o której to opinii mowa w ust. 2.
4. *[przeniesiono do art. 15b]*

Artykuł 8
Prawo do środka odwoławczego
[przeniesiono do art. 15c]

Artykuł 9
Procedura składania wniosku o przekazanie postępowania karnego

1. Wniosek o przekazanie postępowania karnego jest sporządzany **przez organ wnioskujący** przy zastosowaniu [...] **formularza wniosku** zawartego w załączniku. Organ wnioskujący podpisuje **formularz wniosku** [...] oraz poświadcza prawdziwość i poprawność jego treści.
2. Wniosek o przekazanie postępowania karnego jest należycie uzasadniony i zawiera w szczególności następujące informacje:
 - a) **informacje** [...] o organie wnioskującym;
 - b) opis przestępstwa będącego przedmiotem postępowania karnego oraz mające zastosowanie przepisy prawa karnego w państwie wnioskującym;
 - c) powody, dla których przekazanie jest konieczne i właściwe, w szczególności, które z kryteriów określonych w art. 5 ust. 2 mają zastosowanie;
 - d) dostępne niezbędne informacje na temat podejrzanego lub oskarżonego oraz ofiary;
 - e) ocenę skutków przekazania postępowania karnego dla praw podejrzanego lub oskarżonego oraz ofiary, **na podstawie informacji dostępnych organowi wnioskującemu, w tym, w stosownych przypadkach, na podstawie opinii uzyskanej od odnośnych osób zgodnie z art. 6 ust. 2 lub art. 7 ust. 2 lub propozycji przedstawionych na podstawie art. 5 ust. 3;**

- f) informacje o czynnościach lub środkach procesowych mających związek z postępowaniem karnym, które zostały zastosowane w państwie wnioskującym, **w tym o wszelkich aktualnie stosowanych tymczasowych środkach przymusu oraz o terminie stosowania takich środków;**
- g) wszelkie mające zastosowanie szczególne warunki [...] **dotyczące** przetwarzania danych osobowych zgodnie z art. 9 ust. 3 dyrektywy (UE) 2016/680.
3. Jeżeli podejrzany lub oskarżony wyraził opinię zgodnie z art. 6 ust. 2 lub **jeżeli** ofiara wyraziła opinię zgodnie z art. 7 ust. 2, opinię tę przekazuje się organowi, do którego kierowany jest wniosek, wraz z wnioskiem o przekazanie postępowania karnego. Jeżeli opinia podejrzanego, [...] oskarżonego lub ofiary została wyrażona ustnie, organ wnioskujący zapewnia, aby organ, do którego kierowany jest wniosek, dysponował pisemnym zapisem takiego oświadczenia.
4. W razie potrzeby do wniosku o przekazanie postępowania karnego dołącza się wszelkie dodatkowe istotne informacje i dokumenty.
5. Wypełniony **formularz wniosku** [...], o którym mowa w ust. 1, **oraz zasadnicze części** [...] wszelkich innych informacji pisemnych towarzyszących wnioskowi o przekazanie postępowania karnego, są tłumaczone na język urzędowy państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub na jakikolwiek inny język, który państwo, do którego kierowany jest wniosek, akceptuje zgodnie z art. 30 ust. 1 lit. c).
6. Organ wnioskujący przekazuje wniosek o przekazanie postępowania karnego bezpośrednio organowi, do którego kierowany jest wniosek, lub, w stosownych przypadkach, przy udziale organu centralnego, o którym mowa w art. 18. Organ wnioskujący i organ, do którego kierowany jest wniosek, prowadzą wszelką pozostałą oficjalną komunikację bezpośrednio lub, w stosownych przypadkach, przy udziale organu centralnego, o którym mowa w art. 18.

7. Jeżeli organ wnioskujący nie ma informacji o organie, do którego kierowany jest wniosek, podejmuje on wszelkie niezbędne działania, w tym za pośrednictwem punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowej **zgodnie z decyzją Rady 2008/976/WSiSW³⁹**, by ustalić, który organ jest właściwy do podjęcia decyzji na mocy art. 12.
- 7a. **Bez zbędnej zwłoki i w każdym przypadku w terminie siedmiu dni po otrzymaniu formularza wniosku organ, do którego kierowany jest wniosek, jak najszybciej przesyła organowi wnioskującemu potwierdzenie otrzymania tego formularza. Jeżeli zgodnie z art. 18 został wyznaczony organ centralny, powyższy obowiązek ma zastosowanie zarówno do organu centralnego, jak i do organu, do którego kierowany jest wniosek i który otrzymał od organu centralnego wniosek o przekazanie postępowania karnego.**
8. Jeżeli organ, który otrzymał wniosek, znajdujący się w państwie, do którego kierowany jest wniosek, nie jest właściwy do podjęcia decyzji na mocy art. 12, bez zbędnej zwłoki przekazuje wniosek właściwemu organowi, do którego kierowany jest wniosek, w tym samym państwie członkowskim i informuje o tym organ wnioskujący.

Artykuł 10

Informacje przekazywane przez organ wnioskujący po przekazaniu wniosku

Organ wnioskujący bez zbędnej zwłoki informuje organ, do którego kierowany jest wniosek, o wszelkich czynnościach lub środkach procesowych mających znaczenie dla postępowania karnego, [...] zastosowanych w państwie wnioskującym po przekazaniu wniosku. **Przekazując te informacje organowi, do którego kierowany jest wniosek, organ wnioskujący przesyła także wszystkie istotne dokumenty. [...]**

³⁹ Decyzja Rady 2008/976/WSiSW z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie Europejskiej Sieci Sądowej (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 130).

Zasadnicze części informacji i istotne dokumenty, o których mowa w ust. 1, są tłumaczone przez organ wnioskujący na język urzędowy państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub na jakikolwiek inny język, który państwo, do którego kierowany jest wniosek, akceptuje zgodnie z art. 30 ust. 1 lit. c).

Artykuł 11

Wycofanie wniosku

1. Organ wnioskujący może wycofać wniosek o przekazanie postępowania karnego w dowolnym momencie przed otrzymaniem od organu, do którego kierowany jest wniosek, **uzasadnionej** decyzji o wyrażeniu zgody na przekazanie postępowania karnego zgodnie z art. 12. W takim przypadku organ wnioskujący natychmiast informuje o tym organ, do którego kierowany jest wniosek.
2. Jeżeli zgodnie z ust. 1 organ wnioskujący poinformował organ, do którego kierowany jest wniosek, o wycofaniu wniosku o przekazanie postępowania karnego, postępowanie karne jest nadal prowadzone przez organ wnioskujący.

Artykuł 12

Decyzja organu, do którego kierowany jest wniosek

1. Organ, do którego kierowany jest wniosek, podejmuje [...] decyzję w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego w **całości lub w części lub w sprawie odmowy przekazania postępowania karnego w całości lub w części** i podejmuje decyzję, zgodnie ze swoim prawem krajowym, o środkach, jakie należy podjąć [...]. **Decyzja w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie jest należycie uzasadniona.**

2. Jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, **uzna** informacje przekazane przez organ wnioskujący za niewystarczające do podjęcia decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego lub w sprawie odmowy jego przekazania, może on zażądać dodatkowych informacji, jeżeli uzna to za niezbędne. **Organ wnioskujący bez zbędnej zwłoki przekazuje żądane dodatkowe informacje, jeżeli są dostępne, wraz z tłumaczeniem na język urzędowy państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub na jakikolwiek inny język, który państwo, do którego kierowany jest wniosek, akceptuje zgodnie z art. 30 ust. 1 lit. c).**
- 2a. **Organ, do którego kierowany jest wniosek, przekazuje organowi wnioskującemu decyzję, o której mowa w ust. 1, w terminach określonych w art. 14.**
3. Jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, podejmie decyzję o odmowie przekazania postępowania karnego zgodnie z art. 13, informuje **organ wnioskujący, na jego żądanie**, o powodach takiej odmowy. [...]
4. [...]
5. **Jeżeli organ wnioskujący otrzymał na podstawie art. 12 ust. 2a uzasadnioną decyzję w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie [...], organ wnioskujący bez zbędnej zwłoki przekazuje oryginał lub uwierzytelniony odpis akt sprawy lub ich odpowiednich części wraz z ich tłumaczeniem na język urzędowy państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub na jakikolwiek inny język, który państwo, do którego kierowany jest wniosek, akceptuje zgodnie z art. 30 ust. 1 lit. c).**

- 5a. Na żądanie organu, do którego kierowany jest wniosek, organ wnioskujący przekazuje bez zbędnej zwłoki oryginał akt sprawy, w tym istotny fizyczny materiał dowodowy, organowi, do którego kierowany jest wniosek, jak tylko umorzone zostanie postępowanie krajowe zgodnie z art. 19. W przypadku gdy przekazano uwierzytelniony odpis akt sprawy, przekazuje się jedynie istotny fizyczny materiał dowodowy, chyba że organ, do którego kierowany jest wniosek, musi przeanalizować dokumenty oryginalne. Państwo wnioskujące może zażądać, aby akta sprawy lub fizyczny materiał dowodowy zostały mu zwrócone, jak tylko nie będą one już potrzebne państwu, do którego kierowany jest wniosek, lub najpóźniej w momencie zakończenia postępowania w państwie, do którego kierowany jest wniosek.
- 5b. Do celów stosowania ust. 2, 5 i 5a [...] organ wnioskujący i organ, do którego kierowany jest wniosek, mogą konsultować się ze sobą w celu określenia niezbędnych dokumentów lub części takich dokumentów, które należy przekazać, a także przetłumaczyć.

Artykuł 13

Podstawy odmowy

1. Organ, do którego kierowany jest wniosek, odmawia przekazania postępowania karnego, w całości lub w części, jeżeli na mocy prawa krajowego państwa, do którego kierowany jest wniosek, nie można wszcząć **ani kontynuować** postępowania karnego [...] w związku z okolicznościami faktycznymi stanowiącymi podstawę **odnośnego** wniosku o przekazanie postępowania karnego, w co najmniej jednej z następujących sytuacji:
 - a) jeżeli czyn, w związku z którym złożono wniosek, nie stanowi przestępstwa w świetle prawa państwa, do którego kierowany jest wniosek;
 - b) jeżeli przejęcie postępowania karnego byłoby sprzeczne z zasadą *ne bis in idem*;

- c) jeżeli podejrzany lub oskarżony nie może zostać pociągnięty do odpowiedzialności karnej za przestępstwo ze względu na swój wiek;
- d) jeżeli przestępstwo uległo przedawnieniu zgodnie z prawem państwa, do którego kierowany jest wniosek;
- da)** jeżeli warunki dotyczące ścigania przestępstwa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, nie zostały spełnione;
- e) jeżeli przestępstwo podlega amnestii zgodnie z prawem państwa, do którego kierowany jest wniosek;
- f) jeżeli państwo, do którego kierowany jest wniosek, **nie** sprawuje **zgodnie z prawem krajowym** jurysdykcji w zakresie danego przestępstwa **ani jurysdykcji, która opiera się na art. 3 [...]**.

2. Organ, do którego kierowany jest wniosek, może odmówić przekazania mu postępowania karnego, w całości lub w części, w przypadku istnienia co najmniej jednej z **następujących** podstaw:

- a) zgodnie z prawem państwa, do którego kierowany jest wniosek, istnieje [...] przywilej lub immunitet uniemożliwiający podjęcie działań;
- b) organ, do którego kierowany jest wniosek, uważa, że przekazanie postępowania karnego nie leży w interesie skutecznego i prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości;
- c) przestępstwo nie zostało popełnione [...] **ani w całości, ani w części, na** terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek, większość skutków lub znaczna część szkody **stanowiące elementy ustawowych znamion przestępstwa** nie wystąpiły na terytorium tego państwa, a podejrzany lub oskarżony nie jest obywatelem tego państwa ani w nim nie zamieszkuje;

- d) formularz wniosku [...], o którym mowa w art. 9 ust. 1, jest niekompletny lub w sposób oczywisty nieprawidłowy i nie został uzupełniony lub poprawiony po konsultacji, o której mowa w ust. 3 **niniejszego artykułu**;
- e) **czyn, w odniesieniu do którego złożono wniosek, nie jest przestępstwem w miejscu, w którym został popełniony, a państwo, do którego kierowany jest wniosek, zgodnie ze swoim prawem krajowym nie sprawuje jurysdykcji pierwotnej w zakresie ścigania takiego przestępstwa.**
3. W każdej z sytuacji, o których mowa w ust. 1 i 2, przed podjęciem decyzji o odmowie przekazania postępowania karnego, w całości lub w części, organ, do którego kierowany jest wniosek, [...] **może** skonsultować się z organem wnioskującym i, w razie potrzeby, zwraca się do niego o dostarczenie bez **zbędnej** zwłoki wszelkich niezbędnych informacji.
4. W sytuacji, o której mowa w ust. 2 lit. a), oraz jeżeli uprawnienie do uchylenia przywileju lub immunitetu przysługuje organowi państwa, do którego kierowany jest wniosek, organ, do którego kierowany jest wniosek, występuje do **tego organu** o wykonanie wspomnianego uprawnienia [...] **bez zbędnej zwłoki**. Jeżeli uprawnienie do uchylenia przywileju lub immunitetu przysługuje organowi innego państwa lub organizacji międzynarodowej, organ wnioskujący zwraca się do **tego organu** o wykonanie wspomnianego uprawnienia.

Artykuł 14

Terminy

1. Organ, do którego kierowany jest wniosek, bez **zbędnej** zwłoki, a w każdym przypadku nie później niż 60 dni po otrzymaniu wniosku o przekazanie postępowania karnego przez właściwy organ, do którego kierowany jest wniosek, informuje organ wnioskujący o swojej decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego **lub w sprawie odmowy tego przekazania.**

2. Jeżeli w konkretnym przypadku organ, do którego kierowany jest wniosek, nie jest w stanie dotrzymać terminu określonego w ust. 1, **bez zbędnej zwłoki** [...] informuje o tym organ wnioskujący, podając powody opóźnienia. W takim przypadku termin określony w ust. 1 może zostać przedłużony maksymalnie o 30 dni.
3. Jeżeli zgodnie z prawem państwa, do którego kierowany jest wniosek, istnieje przywilej lub immunitet, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, nie rozpoczyna się, chyba że organ, do którego kierowany jest wniosek, zostanie poinformowany o uchyleniu przywileju lub immunitetu – wówczas bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w **którym** został on o tym poinformowany.

Artykuł 15

Konsultacje między organem wnioskującym a organem, do którego kierowany jest wniosek

1. W razie potrzeby i bez uszczerbku dla art. 12 ust. 2, **5, 5a i 5b**, art. 13 ust. 3 i art. 17 ust. 2 organ wnioskujący i organ, do którego kierowany jest wniosek, bez **zbędnej** zwłoki konsultują się ze sobą w celu zapewnienia skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia.
2. Konsultacje **między organem wnioskującym a organem, do którego kierowany jest wniosek**, mogą mieć również miejsce przed wydaniem wniosku o przekazanie postępowania karnego, w szczególności w celu ustalenia, czy przekazanie leżałoby w interesie skutecznego i prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości. W celu zaproponowania [...] **przekazania** postępowania karnego z państwa wnioskującego organ, do którego kierowany jest wniosek, może także skonsultować się [...] z organem wnioskującym, **czy byłoby możliwe** [...] **wydanie** [...] wniosku o przekazanie postępowania karnego.
3. Jeżeli organ wnioskujący konsultuje się z organem, do którego kierowany jest wniosek, przed złożeniem wniosku o przekazanie postępowania karnego, udostępnia on organowi, do którego kierowany jest wniosek, informacje dotyczące postępowania karnego, **chyba że naruszyłoby to poufność postępowania przygotowawczego lub w inny sposób naraziłoby je na szwank** [...].

4. Odpowiedzi na wnioski o konsultacje, które złożono na podstawie niniejszego artykułu, udziela się bez zbędnej zwłoki.

Artykuł 15a

Informacje przekazywane podejrzanym i oskarżonym

1. W przypadku gdy organ, do którego kierowany jest wniosek, podejmuje **uzasadnioną** decyzję zgodnie z art. 12 ust. 1 w **sprawie wyrażenia zgody na przekazanie** postępowania, organ **ten** informuje podejrzanego lub oskarżonego **bez zbędnej zwłoki** – o ile nie narusza to poufności postępowania przygotowawczego **ani w inny sposób nie naraża go na szwank** – w zrozumiałym dla danej osoby języku, o wydaniu wniosku o przekazanie postępowania karnego, a następnie o wyrażeniu **przez organ, do którego kierowany jest wniosek**, zgody na przekazanie, **chyba że nie można ustalić miejsca pobytu tej osoby ani skontaktować się z nią** mimo podjęcia starań w rozsądnym zakresie **przez organ, do którego kierowany jest wniosek**. [...] **Organ, do którego kierowany jest wniosek, przekazuje podejrzanemu lub oskarżonemu odpis uzasadnionej decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania i informuje daną osobę o przysługującym jej prawie do skutecznego środka odwoławczego w państwie, do którego kierowany jest wniosek, w tym o terminach na wniesienie takiego środka.**
- 1a. **Jeżeli podejrzanym lub oskarżonym przebywa w państwie wnioskującym, organ, do którego kierowany jest wniosek, może – podczas stosowania ust. 1 – przekazać organowi wnioskującemu wypełniony formularz, który ma zostać przyjęty na podstawie art. 28 ust. 2. W takich przypadkach organ wnioskujący przekazuje podejrzanemu lub oskarżonemu stosowne informacje i informuje o tym organ, do którego kierowany jest wniosek.**

2. W przypadku gdy organ, do którego kierowany jest wniosek, podjął decyzję zgodnie z art. 12 ust. 1 **w sprawie odmowy przekazania postępowania**, organ wnioskujący informuje podejrzanego lub oskarżonego **bez zbędnej zwłoki** – o ile nie narusza to poufności postępowania przygotowawczego **ani w inny sposób nie naraża go na szwank** – w zrozumiałym dla danej osoby języku, o wydaniu wniosku o przekazanie postępowania karnego, a następnie o udzieleniu przez organ, do którego kierowany jest wniosek, odmowy przekazania, chyba że nie można ustalić miejsca pobytu tej osoby **ani skontaktować się z nią** mimo podjęcia starań w rozsądnym zakresie przez organ wnioskujący.
- 2a. Jeżeli podejrzaný lub oskarżony przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, organ wnioskujący może – podczas stosowania ust. 2 – przekazać organowi, do którego kierowany jest wniosek, wypełniony formularz, który ma zostać przyjęty na podstawie art. 28 ust. 2. W takich przypadkach organ, do którego kierowany jest wniosek, przekazuje podejrzanemu lub oskarżonemu stosowne informacje i informuje o tym organ wnioskujący.

Artykuł 15b

Informacje przekazywane ofierze

1. W przypadku gdy organ, do którego kierowany jest wniosek, podjął **uzasadnioną** decyzję zgodnie z art. 12 ust. 1 w **sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania**, informuje on **bez zbędnej zwłoki** – o ile nie narusza to poufności postępowania przygotowawczego **ani w inny sposób nie naraża go na szwank** – ofiarę, **która zamieszkuje lub, w przypadku osoby prawnej, ma siedzibę w państwie wnioskującym i która zwróciła się o informacje o postępowaniu karnym zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2012/29/UE lub, w przypadku osoby prawnej, zgodnie z prawem krajowym**, w zrozumiałym dla danej osoby języku, o wydaniu wniosku o przekazanie postępowania karnego, a następnie o wyrażeniu przez organ, do którego kierowany jest wniosek, zgody na przekazanie, chyba że nie można ustalić miejsca pobytu tej osoby **ani skontaktować się z nią** mimo podjęcia starań w rozsądnym zakresie przez organ, **do którego kierowany jest wniosek. Organ, do którego kierowany jest wniosek, przekazuje ofierze odpis uzasadnionej decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania i informuje tę osobę o przysługującym jej prawie do skutecznego środka odwoławczego w państwie, do którego kierowany jest wniosek, w tym o terminach na wniesienie takiego środka.**
- 1a. Jeżeli ofiara przebywa w państwie wnioskującym, organ, do którego kierowany jest wniosek, może – podczas stosowania ust. 1 – przekazać organowi wnioskującemu wypełniony formularz, który ma zostać przyjęty na podstawie art. 28 ust. 2. W takich przypadkach organ wnioskujący przekazuje ofierze stosowne informacje i informuje o tym organ, do którego kierowany jest wniosek.

2. W przypadku gdy organ, do którego kierowany jest wniosek, podjął decyzję zgodnie z art. 12 ust. 1 w **sprawie odmowy przekazania postępowania**, organ wnioskujący informuje **bez zbędnej zwłoki** – o ile nie narusza to poufności postępowania przygotowawczego **ani w inny sposób nie naraża go na szwank** – ofiarę, **która zamieszkuje lub, w przypadku osoby prawnej, ma siedzibę w państwie wnioskującym i która zwróciła się o informacje o postępowaniu karnym zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2012/29/UE lub, w przypadku osoby prawnej, zgodnie z prawem krajowym**, w zrozumiałym dla danej osoby języku, o wydaniu wniosku o przekazanie postępowania karnego, a następnie o udzieleniu przez organ, do którego kierowany jest wniosek, odmowy przekazania, chyba że nie można ustalić miejsca pobytu tej osoby **ani skontaktować się z nią** mimo podjęcia starań w rozsądnym zakresie przez organ wnioskujący. **W stosownych przypadkach organ wnioskujący może zwrócić się o pomoc do [...] organu, do którego kierowany jest wniosek, w celu wykonania zadań, o których mowa w niniejszym ustępie.**

Artykuł 15c

Prawo do skutecznego środka odwoławczego

1. Podejrzani, oskarżeni i ofiary mają w państwie, do którego kierowany jest wniosek, prawo do skutecznego środka odwoławczego od decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego.
2. Prawo do **skutecznego** środka odwoławczego jest wykonywane [...] w państwie, do którego kierowany jest wniosek, zgodnie z jego prawem **krajowym**.
- 2a. **Decyzja w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego jest analizowana zgodnie z prawem krajowym na podstawie kryteriów przewidzianych w art. 13 ust. 1 i 2. W zakresie, w jakim korzystano ze swobody uznania, kontrola jest ograniczona do oceny, czy organ, do którego kierowany jest wniosek, nie przekroczył w sposób oczywisty granic tej swobody.**
3. Termin na skorzystanie ze skutecznego środka odwoławczego nie przekracza 20 dni od daty otrzymania **uzasadnionej** decyzji w **sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego [...]**. Jednak jeżeli tożsamość podejrzanego, oskarżonego lub ofiary nie została potwierdzona w momencie przekazania i w związku z tym **uzasadniona decyzja nie może zostać im w tym momencie przekazana, termin biegnie od dnia wyrażenia przez organ, do którego kierowany jest wniosek, zgody na przekazanie. Ostateczna decyzja w sprawie środka odwoławczego jest podejmowana bez zbędnej zwłoki i, w miarę możliwości, w terminie 60 dni.**
4. **Wszelkie skutki zawieszające środka odwoławczego od decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego podlegają prawu krajowemu.**

[...]
5. Organ, do którego kierowany jest wniosek, informuje organ wnioskujący o **skutecznych** środkach odwoławczych, które zastosowano na podstawie niniejszego artykułu, **oraz o ich ostatecznym skutku.**

Artykuł 16

Współpraca z Eurojustem i z europejską siecią sądową

Na każdym etapie procedury organy wnioskujące i organy, do których kierowany jest wniosek, mogą zwrócić się o pomoc do Eurojustu lub Europejskiej Sieci Sądowej, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami. W szczególności Eurojust może, w stosownych przypadkach, ułatwiać **stosowanie** [...] art.[...] 12 ust. 2, art. 13 ust. 3, art. 15, art. 17 ust. 2 i art. 19 ust. 2.

Artykuł 17

Koszty przekazywania postępowania karnego

1. Każde państwo członkowskie pokrywa swoje własne koszty przekazywania postępowania karnego, wynikające ze stosowania niniejszego rozporządzenia.
2. Jeżeli tłumaczenie akt sprawy i innych istotnych dokumentów na podstawie art. 12 ust. 2 i 5 wiązałoby się z dużymi lub nadzwyczajnymi kosztami, organ wnioskujący może przedłożyć organowi, do którego kierowany jest wniosek, propozycję dotyczącą podziału kosztów. Do takiej propozycji dołącza się szczegółowe zestawienie kosztów poniesionych przez organ wnioskujący. W następstwie takiej propozycji organ wnioskujący oraz organ, do którego kierowany jest wniosek, konsultują się ze sobą. [...]

Artykuł 18

Wyznaczenie organów centralnych

Każde państwo członkowskie może wyznaczyć co najmniej jeden organ centralny odpowiedzialny za administracyjne przekazywanie i przyjmowanie wniosków o przekazanie postępowania karnego, jak również za inną korespondencję urzędową dotyczącą takich wniosków.

ROZDZIAŁ 3

SKUTKI PRZEKAZANIA POSTĘPOWANIA KARNEGO

Artykuł 19

Skutki w państwie wnioskującym

1. [...] **Po otrzymaniu uzasadnionej decyzji [...] w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego zgodnie z art. 12 ust. 2a lub ostatecznej decyzji w sprawie środka odwoławczego zastosowanego na podstawie art. 15c przedmiotowe postępowanie karne zostaje zawieszone lub umorzone w państwie wnioskującym zgodnie z prawem krajowym, chyba że skutek środka odwoławczego jest taki, że sprawa musi wrócić do państwa wnioskującego, lub chyba że organ wnioskujący już zawiesił lub umorzył postępowanie karne na podstawie art. 4. [...]**
2. Niezależnie od ust. 1 **postępowanie karne w państwie wnioskującym może nadal się toczyć, tak aby organ wnioskujący mógł: [...]**
 - a) zastosować niezbędne **pilne** środki w ramach postępowania przygotowawczego lub inne środki procesowe, w tym środki zapobiegające ucieczce podejrzanego lub oskarżonego **lub nakazy zabezpieczenia**. [...]
 - b) utrzymać przyjęte wcześniej niezbędne środki w ramach postępowania przygotowawczego lub inne środki procesowe, w tym środki zapobiegające ucieczce podejrzanego lub oskarżonego, które są niezbędne do wykonania decyzji [...] **na podstawie** decyzji ramowej 2002/584/WSiSW lub innego instrumentu wzajemnego uznawania lub na podstawie wniosku o wzajemną pomoc prawną.

- 2a. W następstwie decyzji organu, do którego kierowany jest wniosek, w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego organ wnioskujący i organ, do którego kierowany jest wniosek, współpracują w jak najszerszym zakresie i zgodnie ze swoim prawem krajowym, w szczególności w przypadku gdy prawo państwa, do którego kierowany jest wniosek, wymaga przestrzegania pewnych formalności i procedur, zwłaszcza w odniesieniu do dopuszczalności dowodów.
- 2b. Jeżeli przeprowadzenie wszelkich procedur wzajemnego uznawania lub wzajemnej pomocy prawnej zostało zakończone lub jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, zastosował niezbędne środki w ramach postępowania przygotowawczego lub inne środki procesowe, i środki zastosowane przez organ wnioskujący na podstawie [...] ust. 2 nie są już niezbędne, postępowanie karne w państwie wnioskującym zostaje zawieszone lub umorzone.
3. Organ wnioskujący może kontynuować lub wznowić postępowanie karne, jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, poinformuje go o swojej decyzji o umorzeniu postępowania karnego dotyczącego okoliczności faktycznych leżących u podstaw **odnośnego** wniosku o przekazanie postępowania karnego, chyba że zgodnie z prawem krajowym państwa, do którego kierowany jest wniosek, decyzja ta ostatecznie wyklucza dalsze ściganie i w związku z tym uniemożliwia wszczęcie w państwie, do którego kierowany jest wniosek, dalszych postępowań karnych w odniesieniu do tych samych czynów.
4. Ustęp 3 nie narusza prawa ofiar do wszczęcia lub wystąpienia o wznowienie postępowania karnego przeciwko podejrzanemu lub oskarżonemu w państwie wnioskującym, jeżeli prawo krajowe tego państwa tak stanowi, chyba że decyzja o umorzeniu postępowania karnego podjęta przez organ, do którego kierowany jest wniosek, zgodnie z prawem krajowym państwa, do którego kierowany jest wniosek, ostatecznie wyklucza dalsze ściganie i w związku z tym uniemożliwia prowadzenie w państwie [...], **do którego kierowany jest wniosek**, dalszych postępowań karnych w odniesieniu do tych samych czynów.

Artykuł 20

Skutki w państwie, do którego kierowany jest wniosek

1. Przekazane postępowanie karne podlega prawu krajowemu państwa, do którego kierowany jest wniosek.
2. Pod warunkiem że nie jest to sprzeczne z podstawowymi zasadami prawa obowiązującymi w państwie, do którego kierowany jest wniosek, każda czynność wykonana do celów postępowania karnego lub postępowania przygotowawczego prowadzonych przez właściwe organy w państwie wnioskującym [...] jest w państwie, do którego kierowany jest wniosek, tak samo ważna, jak gdyby została skutecznie wykonana przez jego własne organy. **Bez uszczerbku dla art. 13 ust. 1 lit. d) każda czynność przerywająca lub zawieszająca bieg przedawnienia skutecznie wykonana w państwie wnioskującym ma te same skutki w państwie, do którego kierowany jest wniosek, jeżeli taka czynność również przerywa lub zawiesza bieg przedawnienia na mocy prawa państwa, do którego kierowany jest wniosek.**
- 2a. **W swoim prawie krajowym państwa członkowskie mogą przewidzieć, że w sprawach, w których jurysdykcja opiera się na art. 3, i jeżeli państwa te działają jako państwo, do którego kierowany jest wniosek, a podejrzany lub oskarżony przebywa w tym państwie, państwo, do którego kierowany jest wniosek, może – na żądanie państwa wnioskującego, po otrzymaniu wniosku o przekazanie i powiązanych akt i przed podjęciem decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie – zatrzymać podejrzanego lub oskarżonego lub zastosować dowolny inny środek w celu zapewnienia, aby osoba ta pozostała na jego terytorium tego państwa, lub zastosować wszelkie inne środki tymczasowe, takie jak nakaz zabezpieczenia, w przypadku gdy nie podjęto jeszcze decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego, zgodnie z prawem krajowym.**

3. Nie odmawia się dopuszczenia materiału dowodowego przekazanego przez organ wnioskujący w postępowaniu karnym w państwie, do którego kierowany jest wniosek, jedynie na tej podstawie, że materiał dowodowy zebrano w innym państwie członkowskim. Materiał dowodowy zgromadzony w państwie wnioskującym może zostać wykorzystany w postępowaniu karnym w państwie, do którego kierowany jest wniosek, pod warunkiem że dopuszczalność takiego materiału dowodowego jest **zgodna z [...]prawem krajowym** państwa, do którego kierowany jest wniosek. **Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na uprawnienia sądu rozpoznającego sprawę w zakresie swobodnej oceny materiału dowodowego.**
4. O ile w państwie, do którego kierowany jest wniosek, orzeczono karę pozbawienia wolności lub środek zabezpieczający polegający na pozbawieniu wolności, państwo to odlicza wszystkie okresy pozbawienia wolności przebyte w państwie wnioskującym, które orzeczono w związku z przekazanym postępowaniem karnym, od całkowitego okresu pozbawienia wolności, który ma zostać przebyty w państwie, do którego kierowany jest wniosek, w wyniku orzeczenia kary pozbawienia wolności lub środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności. W tym celu organ wnioskujący przekazuje organowi, do którego kierowany jest wniosek, wszystkie informacje dotyczące okresu pozbawienia wolności podejrzanego lub oskarżonego w państwie wnioskującym.
5. Jeżeli postępowanie karne można wszcząć wyłącznie w następstwie złożonej skargi zarówno w państwie wnioskującym, jak i w państwie, do którego kierowany jest wniosek, skarga wniesiona w państwie wnioskującym jest również ważna w państwie, do którego kierowany jest wniosek.
6. Karą stosowaną w przypadku przestępstwa jest kara przewidziana przez prawo państwa, do którego kierowany jest wniosek, chyba że prawo to stanowi inaczej. **Jeżeli** przestępstwo zostało popełnione na terytorium państwa wnioskującego i **jeżeli jest to korzystne dla oskarżonego**, organ, do którego kierowany jest wniosek, może wziąć pod uwagę, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, maksymalną karę przewidzianą prawem państwa wnioskującego. Jeżeli jurysdykcja opiera się wyłącznie na art. 3, kara orzeczona w państwie, do którego kierowany jest wniosek, nie może być surowsza niż maksymalna kara przewidziana prawem państwa wnioskującego.

Artykuł 21

Informacje przekazywane przez organ, do którego kierowany jest wniosek

1. Organ, do którego kierowany jest wniosek, **lub w stosownych przypadkach inny właściwy organ** przekazują organowi wnioskującemu informacje o umorzeniu postępowania karnego lub o każdej decyzji wydanej w momencie zakończenia postępowania karnego, także o tym, czy decyzja ta, zgodnie z prawem krajowym państwa, do którego kierowany jest wniosek, ostatecznie wyklucza dalsze ściganie i w związku z tym uniemożliwia prowadzenie w tym państwie dalszych postępowań karnych w odniesieniu do tych samych czynów, **informacje o ostatecznym wykonaniu nałożonej kary** lub inne informacje o istotnym znaczeniu. Organ ten przekazuje organowi wnioskującemu odpis **ostatecznej** pisemnej decyzji wydanej w momencie zakończenia postępowania karnego.
2. **Informacje te i ostateczna decyzja są przekazywane wraz z tłumaczeniem co najmniej ich zasadniczych części na język urzędowy państwa wnioskującego lub na jakikolwiek inny język, który państwo wnioskujące akceptuje zgodnie z art. 30 ust. 1 lit. c).**

ROZDZIAŁ 4

ŚRODKI KOMUNIKACJI

Artykuł 22

Środki komunikacji

1. Komunikacja na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym wymiana [...] **formularzy wniosku** określonych w załączniku, przekazywanie decyzji, o której mowa w art. 12 ust. 1, i innych dokumentów, o których mowa w art. 12 ust. 5, między organem wnioskującym a organem, do którego kierowany jest wniosek, oraz z udziałem organów centralnych, jeżeli dane państwo członkowskie wyznaczyło organ centralny zgodnie z art. 18, a także z udziałem Eurojustu, odbywa się zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE).../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji].
2. Do komunikacji realizowanej za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego zastosowanie mają art. 7 [...] ust. 1 i 2 [...] i art. [...] 8 i [...] 14 rozporządzenia (UE).../... [rozporządzenie w sprawie cyfryzacji] ustanawiające przepisy dotyczące podpisów elektronicznych i pieczęci elektronicznych, skutków prawnych dokumentów elektronicznych oraz ochrony przekazywanych informacji.
3. Konsultacje na mocy art. 12 ust. **5b** i art. 15 między organem wnioskującym a organem, do którego kierowany jest wniosek, oraz z udziałem organu centralnego (organów centralnych), jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło organ centralny zgodnie z art. 18, a także z udziałem Eurojustu, mogą być prowadzone z wykorzystaniem wszelkich odpowiednich środków komunikacji, w tym za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego.

Artykuł 23

Ustanowienie zdecentralizowanego systemu informatycznego

1. Komisja **przyjmuje akty wykonawcze w sprawie** [...] zdecentralizowanego systemu informatycznego, o którym mowa w **art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE)...**
[rozporządzenie w sprawie cyfryzacji] [...], określając co następuje:
 - a) specyfikacje techniczne [...] w **odniesieniu do** metod komunikacji elektronicznej na potrzeby zdecentralizowanego systemu informatycznego;
 - b) specyfikacje techniczne protokołów komunikacyjnych;
 - c) cele w zakresie bezpieczeństwa informacji oraz odpowiednie środki techniczne zapewniające minimalne normy bezpieczeństwa informacji i wysoki poziom bezpieczeństwa cyberprzestrzeni w odniesieniu do przetwarzania i przesyłania informacji w zdecentralizowanym systemie informatycznym;
 - d) minimalne cele związane z dostępnością i ewentualne związane z tym wymogi techniczne dotyczące usług świadczonych przez zdecentralizowany system informatyczny;
 - e) [...] cyfrowe standardy proceduralne zdefiniowane w art. 3 pkt 9 rozporządzenia (UE) 2022/850.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 2[...] **9a** ust. 2.
3. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się do [*dwa lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia*].

Artykuł 24

Oprogramowanie wzorcowe

1. Komisja jest odpowiedzialna za utworzenie, **dostępność**, utrzymanie i rozwój oprogramowania wzorcowego, które państwa członkowskie mogą wykorzystywać jako system zaplecza zamiast krajowego systemu informatycznego. Utworzenie, utrzymanie i rozwój oprogramowania wzorcowego finansowane są z budżetu ogólnego Unii.
2. Z oprogramowania wzorcowego, o którym mowa w ust. 1, może korzystać także Eurojust.
3. Komisja bezpłatnie dostarcza, utrzymuje i obsługuje **oprogramowanie wzorcowe** [...].
- 3a. **Oprogramowanie wzorcowe ma wspólny interfejs umożliwiający komunikację z innymi krajowymi systemami informatycznymi.**

Artykuł 25

Koszty związane ze zdecentralizowanym systemem informatycznym

1. Każde państwo członkowskie **lub podmiot obsługujący wyznaczony punkt dostępu e-CODEX zdefiniowany w art. 3 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2022/850** ponoszą koszty instalacji, eksploatacji i utrzymania **punktów dostępu** do zdecentralizowanego systemu informatycznego, za które to punkty są odpowiedzialne.
2. Każde państwo członkowskie **lub podmiot obsługujący wyznaczony punkt dostępu e-CODEX zdefiniowany w art. 3 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2022/850** ponoszą koszty utworzenia i dostosowania swoich odpowiednich krajowych, **lub, w stosownych przypadkach, innych** systemów informatycznych w celu zapewnienia ich interoperacyjności z punktami dostępu, oraz ponoszą koszty zarządzania, eksploatacji i utrzymania tych systemów.
3. Eurojust ponosi koszty instalacji, eksploatacji i utrzymania komponentów [...] zdecentralizowanego systemu informatyczny, za który odpowiada.
4. Eurojust ponosi koszty utworzenia i dostosowania swojego systemu zarządzania sprawami na potrzeby jego interoperacyjności z punktami dostępu oraz ponosi koszty zarządzania, eksploatacji i utrzymania tego systemu.

Artykuł 26

(przeniesiony do art. 29a)

ROZDZIAŁ 5

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 27

Monitorowanie [...]

1. Państwa członkowskie regularnie gromadzą kompleksowe **informacje [...]** do celów monitorowania stosowania niniejszego rozporządzenia przez **Komisję**. **Właściwe organy państw członkowskich przechowują te informacje [...]** i co roku przesyłają je Komisji. Mogą one przetwarzać dane osobowe niezbędne do tworzenia **tych informacji [...]**.
- 1a. **Informacje, [...] o których mowa w ust. 1, obejmują poniższe informacje, jeżeli są one dostępne na szczeblu centralnym danego państwa członkowskiego:**
 - a) liczbę wydanych wniosków o przekazanie postępowania karnego, w tym kryteria dotyczące składania wniosku o przekazanie, w podziale na państwa **wnioskujące [...]**;
 - b) liczbę przypadków wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego przez państwo, [...] **do którego kierowany jest wniosek**, oraz liczbę przypadków odmowy tego przekazania, w tym podstawy odmowy;
 - c) [przeniesiono do ust. 1b lit. a)]
 - d) długość czasu na przekazanie informacji o decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego **lub w sprawie odmowy** tego przekazania;
 - e) [przeniesiono do ust. 1b lit. b)]
 - f) [przeniesiono do ust. 1b. lit. c)]

- 1b. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą również obejmować poniższe informacje, jeżeli są one dostępne na szczeblu centralnym danego państwa członkowskiego:**
- a)** liczbę postępowań przygotowawczych i postępowań sądowych, które nie były prowadzone po wyrażeniu zgody na przekazanie postępowania karnego;
 - b)** liczbę środków odwoławczych od decyzji o wyrażeniu zgody na przekazanie postępowania karnego, w tym informację o tym, czy odwołanie złożył podejrzany, oskarżony czy ofiara, a także liczbę skutecznie zaskarżonych decyzji;
 - c)** po upływie czterech lat od daty wejścia w życie aktów wykonawczych, o których mowa w art. 23 ust. 1 – koszty poniesione na mocy art. 25 ust. 2.
- 2.** Oprogramowanie wzorcowe oraz krajowy system zaplecza, jeżeli jest w tym celu wyposażony, programowo gromadzą dane, o których mowa w ust. 1a lit. a), b) i d), i co roku przekazują je Komisji.
- 2a. Informacje, o których mowa w ust. 1a niniejszego artykułu, zaczyna się przekazywać dwa lata po wejściu w życie aktów wykonawczych, o których mowa w art. 23 ust. 2.**

Artykuł 28

Zmiany w [...] formularzu wniosku i przyjmowanie nowych formularzy

- 1.** Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 29 dotyczących zmian załącznika w celu aktualizacji tego załącznika lub wprowadzenia do niego zmian technicznych. **Takie zmiany załącznika muszą być zgodne z niniejszym rozporządzeniem i nie mogą na nie wpływać.**

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu opracowania standardowych formularzy, które stosuje się do celów zasięgnięcia opinii lub przekazania informacji podejrzanym, oskarżonym i ofiarom na podstawie art. 6 ust. 2 lit. a), art. 15a ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. a) oraz art. 15b ust. 1 lit. a).
3. Akty delegowane, o których mowa w ust. [...] 2, przyjmuje się w terminie dwóch lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 29

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do **przyjmowania aktów delegowanych**, o których mowa w art. 28, powierza się **Komisji** na czas nieokreślony od [*data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*].
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 28, może zostać w dowolnym momencie cofnięte przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z **dnia 13 kwietnia 2016 r.** w sprawie lepszego stanowienia prawa [...].

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 28 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie [...] **dwóch** miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o [...] **dwa** miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 29a (dawny art. 26)

Procedura komitetowa

1. **Do celów art. 23** [...] Komisję wspiera komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
- 2a. **W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.**

Artykuł 30
Powiadomienia

1. Do [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] każde państwo członkowskie przekazuje Komisji następujące informacje:
 - a) informacje dotyczące organów, które zgodnie z **ich** [...] prawem krajowym są właściwe – zgodnie z art. 2 pkt 3 i 4 – do wydawania lub zatwierdzania i wykonywania wniosków o przekazanie postępowania karnego;
 - b) informacje dotyczące wyznaczonego organu centralnego lub wyznaczonych organów centralnych, jeżeli państwo członkowskie zamierza skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 18;
 - c) języki akceptowane w odniesieniu do wniosków o przekazanie postępowania karnego, [...] **przedkładania** informacji uzupełniających **oraz wszelkiej komunikacji między organami, kiedy państwo członkowskie działa jako państwo wnioskujące i państwo, do którego kierowany jest wniosek.**
2. Komisja **zapewnia, aby** [...] informacje otrzymane na mocy ust. 1 **były** udostępniane publicznie [...] na stronie internetowej Europejskiej Sieci Sądowej [...].

Artykuł 31
Związek z umowami i porozumieniami międzynarodowymi

1. Bez uszczerbku dla ich stosowania między państwami członkowskimi a państwami trzecimi niniejsze rozporządzenie zastępuje, w **ramach jego zakresu stosowania**, począwszy od [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia], odpowiednie postanowienia Europejskiej konwencji o przekazywaniu ścigania w sprawach karnych z dnia 15 maja 1972 r. oraz Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r., mające zastosowanie między państwami członkowskimi związanymi niniejszym rozporządzeniem.

2. Po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie mogą, w uzupełnieniu niniejszego rozporządzenia, zawierać lub nadal stosować dwustronne lub wielostronne umowy lub porozumienia z innymi państwami członkowskimi wyłącznie w zakresie, w jakim takie umowy lub porozumienia umożliwiają dalsze wzmocnienie celów niniejszego rozporządzenia i przyczyniają się do uproszczenia lub dalszego ułatwiania procedur przekazywania postępowań karnych oraz pod warunkiem przestrzegania poziomu gwarancji określonego w niniejszym rozporządzeniu.
3. Państwa członkowskie powiadamiają Radę i Komisję do [*data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*] o umowach i porozumieniach, o których mowa w ust. 2 i które zamierzają nadal stosować. Państwa członkowskie powiadamiają również Komisję w terminie trzech miesięcy o podpisaniu każdej nowej umowy lub porozumienia, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 32

Sprawozdawczość

W terminie [*pięciu lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*] Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia poparte informacjami dostarczonymi przez państwa członkowskie zgodnie z art. 27 ust. 1 i zgromadzonymi przez Komisję.

Artykuł 33

Przepisy przejściowe

1. **Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do formularzy wniosków przekazanych w dniu [*data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*] lub po tej dacie. Wnioski o przekazanie postępowania karnego otrzymane przed [*data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*] nadal podlegają przepisom obowiązujących instrumentów dotyczących przekazywania postępowania karnego.**

2. Zanim obowiązek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, wejdzie w życie, komunikacja na mocy niniejszego rozporządzenia między organami wnioskującymi a organami, do których kierowany jest wniosek oraz, w stosownych przypadkach, z udziałem organów centralnych, a także z udziałem Eurojustu, odbywa się za pomocą wszelkich odpowiednich alternatywnych środków, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia szybkiej, bezpiecznej i niezawodnej wymiany informacji.

Artykuł 34

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od [*pierwszego dnia miesiąca następującego po okresie dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*].

Spoczywający na właściwych organach obowiązek korzystania ze zdecentralizowanego systemu informatycznego do celów komunikacji na mocy niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie dwóch lat od przyjęcia aktów wykonawczych, o których mowa w art. 23.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący/Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący/Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

**[...] FORMULARZ WNIOSKU DO CELÓW PRZEKAZANIA POSTĘPOWANIA
KARNEGO**

Cel formularza:

- ☐ Konsultacja w sprawie ewentualnego przekazania postępowania karnego
☐ Złożenie wniosku o przekazanie postępowania karnego

Sekcja A

Państwo wnioskujące:

Organ wnioskujący:

Państwo, do którego kierowany jest wniosek:

.....

Organ, do którego kierowany jest wniosek:

.....

Organ w państwie, do którego kierowany jest wniosek, z którym skonsultowano się przed
złożeniem niniejszego wniosku (jeżeli dotyczy):

.....

Sekcja B: Tożsamość podejrzanego lub oskarżonego

1. Potwierdzenie tożsamości podejrzanego lub oskarżonego

- ☐ Tożsamość podejrzanego lub oskarżonego nie jest jeszcze znana
☐ Tożsamość podejrzanego lub oskarżonego jest znana

Jeżeli tożsamość podejrzanego lub oskarżonego jest już znana:

Proszę podać wszelkie dostępne informacje dotyczące tożsamości podejrzanego lub oskarżonego. Jeżeli
sprawa dotyczy więcej niż jednej osoby, proszę podać informacje w odniesieniu do każdej z tych osób.⁴⁰

(i) W przypadku osób fizycznych

Nazwisko:

Imię (imiona):

Inne nazwisko lub nazwiska (jeżeli dotyczy):

Pseudonimy (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli są dostępne):

.....

Rodzaj i numer dokumentu lub dokumentów tożsamości (dowodu osobistego, paszportu) (jeżeli są
dostępne):

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

⁴⁰ W elektronicznym formularzu wniosku można przewidzieć rozwijane menu, które pozwoli na
wpisanie odrębnych informacji w odniesieniu do każdego podejrzanego/oskarżonego.

Miejsce zamieszkania lub znany adres; jeżeli aktualny adres nie jest znany, należy podać ostatni znany adres:

Miejsce pracy (wraz z danymi kontaktowymi):

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu):

Języki zrozumiałe dla danej osoby:

Inne istotne informacje:

Proszę opisać, w jakim charakterze osoba, której dotyczy wniosek, występuje w postępowaniu:

☐ Podejrzany

☐ Oskarżony

☐ Osoba ta została poinformowana przez właściwe organy, że jest podejrzana lub oskarżona o popełnienie przestępstwa

☐ Osoba ta nie została poinformowana przez właściwe organy, że jest podejrzana lub oskarżona o popełnienie przestępstwa

☐ Względem podejrzanego lub oskarżonego sporządzono w odnośnym postępowaniu karnym akt oskarżenia

☐ Podejrzany lub oskarżony został pozbawiony wolności osobistej do celów odnośnego postępowania karnego w następującym okresie: od..... do.....(dd-mm-rrrr)

(ii) W przypadku osób prawnych:

Nazwa:

Forma prawna:

Nazwa skrócona, nazwa powszechnie używana lub nazwa handlowa (jeżeli dotyczy):

Siedziba statutowa/biuro:

Numer ewidencyjny:

Adres siedziby:

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu):

Imię i nazwisko przedstawiciela osoby prawnej:

Inne istotne informacje:

Proszę opisać, w jakim charakterze osoba, której dotyczy wniosek, występuje w postępowaniu:

☐ Podejrzany

☐ Oskarżony

☐ Osoba ta została poinformowana przez właściwe organy, że jest podejrzana lub oskarżona o popełnienie przestępstwa

☐ Osoba ta nie została poinformowana przez właściwe organy, że jest podejrzana lub oskarżona o popełnienie przestępstwa

☐ Względem tej osoby sporządzono w odnośnym postępowaniu karnym akt oskarżenia

2. Opinia podejrzanego lub oskarżonego

☐ Podejrzany lub oskarżony [...] **zapropo**nował wszczęcie procedury przekazania postępowania karnego

☐ Podejrzany lub oskarżony został poinformowany o planowanym przekazaniu

☐ Podejrzany lub oskarżony nie został poinformowany o planowanym przekazaniu / **nie został poproszony o opinię**, ponieważ:

☐ naruszyłoby to poufność postępowania przygotowawczego lub w inny sposób naraziłoby je na szwank

☐ nie można było ustalić miejsca pobytu tej osoby ani skontaktować się z nią mimo podjęcia starań w rozsądnym zakresie

☐ Podejrzany lub oskarżony przedstawił opinię w sprawie planowanego przekazania. Opinia jest załączona do niniejszego wniosku. [...] **Zob. załącznik.**

☐ **Podejrzany lub oskarżony nie przedstawił opinii w sprawie planowanego przekazania**

Sekcja C: Tożsamość ofiary⁴¹

1. Proszę podać wszelkie dostępne informacje dotyczące tożsamości ofiary. Jeżeli sprawa dotyczy więcej niż jednej osoby, proszę podać informacje w odniesieniu do każdej z tych osób.

(i) W przypadku osób fizycznych

Nazwisko:

Imię (imiona):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli są dostępne):

Rodzaj i numer dokumentu lub dokumentów tożsamości danej osoby (dowodu osobistego, paszportu) (jeżeli są dostępne):

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Miejsce zamieszkania lub znany adres; jeżeli aktualny adres nie jest znany, należy podać ostatni znany adres:

Miejsce pracy (wraz z danymi kontaktowymi):

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu):

Języki zrozumiałe dla danej osoby:

Inne istotne informacje:

(ii) W przypadku osób prawnych:

Nazwa:

Forma prawna:

Nazwa skrócona, nazwa powszechnie używana lub nazwa handlowa (jeżeli dotyczy):

Siedziba statutowa/biuro:

Numer ewidencyjny:

Adres siedziby:

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu):

Imię i nazwisko przedstawiciela osoby prawnej:

Inne istotne informacje:

2. Opinia ofiary

☐ [...] **Co najmniej jedna ofiara zaproponowała** [...] wszczęcie procedury przekazania postępowania karnego

☐ [...] **Co najmniej jedna ofiara, która zamieszkuje lub ma siedzibę w państwie wnioskującym i która zwróciła się o informacje o postępowaniu karnym zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2012/29/UE lub, w przypadku osoby prawnej, która zwróciła się o informacje zgodnie z prawem**

⁴¹ Można przewidzieć rozwijane menu, w przypadku gdy sprawa dotyczy więcej niż jednej ofiary.

krajowym, została poinformowana o planowanym przekazaniu

☐ [...] Co najmniej jedna ofiara, **która zamieszkuje lub ma siedzibę w państwie wnioskującym i która zwróciła się o informacje o postępowaniu karnym zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2012/29/UE lub, w przypadku osoby prawnej, zwróciła się o informacje zgodnie z prawem krajowym**, nie została poinformowana o planowanym przekazaniu, ponieważ [...]:

☐ **naruszyłoby to poufność postępowania przygotowawczego lub w inny sposób naraziłoby je na szwank**

☐ **Co najmniej jedna ofiara przedstawiła opinię w sprawie planowanego przekazania. Opinia jest załączona do niniejszego wniosku. Zob. załącznik.**

.....

.....

☐ **Żadna z ofiar nie przedstawiła opinii w sprawie planowanego przekazania**

Sekcja D: Streszczenie okoliczności faktycznych i ich kwalifikacja prawna

1. Opis czynu stanowiącego przestępstwo (lub przestępstwa), którego dotyczy wniosek, oraz streszczenie okoliczności faktycznych leżących u jego podstaw:

.....

2. Etap postępowania:

☐ postępowanie przygotowawcze / **ściganie**

[...]

☐ postępowanie sądowe

2.1. Proszę podać dodatkowe informacje na temat zaawansowania postępowania przygotowawczego / ścigania lub postępowania sądowego:

.....

3. Charakter i kwalifikacja prawna przestępstwa lub przestępstw, których dotyczy wnioski, **w tym informacje o maksymalnym wymiarze kary przewidzianej za to przestępstwo lub przestępstwa w państwie wnioskującym i odnośne przepisy dotyczące kar:**

.....

5. Informacje o czynności przerywającej lub zawieszającej bieg przedawnienia:

.....

.....

[...]

Sekcja E: Informacje dotyczące postępowania w państwie wnioskującym

1. **Wszelkie [...] środki w ramach postępowania przygotowawczego lub inne [...] środki procesowe zastosowane przez państwo wnioskujące:**

A) Środki zapobiegające ucieczce podejrzanego lub oskarżonego lub inne środki zapobiegawcze (proszę opisać):

.....

B) Nakazy zabezpieczenia

.....

C) Środki w ramach postępowania przygotowawczego (proszę opisać):

.....

2. Informacje o zgromadzonym materiale dowodowym

A) Następujące materiały i dokumenty zostały zgromadzone podczas postępowania karnego

w państwie wnioskującym (proszę opisać): [...]

.....
.....
.....
[...]
.....
.....

Sekcja F: Powody złożenia wniosku

1. Powody złożenia wniosku, w tym uzasadnienie tego, dlaczego przekazanie jest konieczne i właściwe, a także ocena skutków przekazania dla praw podejrzanych lub oskarżonych oraz ofiar:

.....
.....
.....

2. Kryteria dotyczące składania wniosku o przekazanie postępowania karnego:

☐ Przepiępstwo popełniono [...] w **całości lub w części** na terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub większość skutków **przepiępstwa** lub znaczna część szkody **stanowiące ustawowe znamiona przepiępstwa** wystąpiły na terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek

☐ **Co najmniej jeden** [...] podejrzany lub oskarżony jest obywatelem państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub w nim zamieszkuje

☐ **Co najmniej jeden** [...] podejrzany lub oskarżony przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, i państwo to odmawia przekazania tej osoby do państwa wnioskującego na podstawie [...] **1) art. 4 pkt 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW [...], 2) art. 4 pkt 3 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW [...]** – jeżeli taka odmowa nie opiera się na prawomocnym wyroku wydanym wobec tej osoby w odniesieniu do tego samego przepiępstwa, co uniemożliwia dalsze prowadzenie postępowania karnego, lub **3) art. 4 pkt 7 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW**

☐ **Co najmniej jeden** [...] podejrzany lub oskarżony przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, i państwo to odmawia przekazania tej osoby, wobec której wydano europejski nakaz aresztowania, jeżeli stwierdzi, że – w wyjątkowych sytuacjach – istnieją istotne podstawy, by sądzić, na podstawie konkretnych i obiektywnych dowodów, że przekazanie danej osoby stanowiłoby, w szczególnych okolicznościach danej sprawy, oczywiste naruszenie odpowiedniego prawa podstawowego określonego w art. 6 TUE [...] i w Karcie

☐ Większość materiału dowodowego mającego znaczenie dla postępowania przygotowawczego znajduje się w państwie, do którego kierowany jest wniosek, lub zamieszkuje tam większość świadków mających znaczenie dla sprawy

☐ W państwie, do którego kierowany jest wniosek, toczy się przeciwko podejrzanemu lub oskarżonemu postępowanie karne w odniesieniu do tych samych lub innych okoliczności faktycznych

☐ W państwie, do którego kierowany jest wniosek, toczy się przeciwko innym osobom postępowanie karne w odniesieniu do tych samych, **częściowo tych samych** lub powiązanych okoliczności faktycznych

☐ **Co najmniej jeden** podejrzany lub oskarżony odbywa lub ma odbyć karę pozbawienia wolności w państwie, do którego kierowany jest wniosek

☐ Wykonanie kary w państwie, do którego kierowany jest wniosek, może zwiększyć szanse na resocjalizację osoby skazanej lub istnieją inne powody stosowniejszego wykonania kary w państwie, do którego kierowany jest wniosek [...]

- ☐ [...] **Co najmniej jedna** ofiara jest obywatelem państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub w nim zamieszkuje. **Szczęólnego uwzględnienia wymagają pokrzywdzone dzieci**
- ☐ **Właściwe organy państw członkowskich osiągnęły porozumienie w sprawie koncentracji postępowania w jednym państwie członkowskim**

☐ **Inne powody (proszę wskazać):**

.....

.....

Sekcja G: Dodatkowe informacje i wnioski (jeżeli dotyczy)

1. Jeżeli dotyczy, proszę podać informacje odnośnie do wcześniejszego europejskiego nakazu aresztowania, europejskiego nakazu dochodzeniowego lub innego wniosku o pomoc:

.....

2. Inne informacje uzupełniające, jeżeli dotyczy:

.....

.....

3. Proszę wskazać wszelkie szczególne warunki przetwarzania przekazanych danych osobowych, których przestrzegać musi organ, do którego kierowany jest wniosek (art. 9 ust. 3 dyrektywy (UE) 2016/680 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych):

.....

.....

4. Wykaz załączników:

.....

.....

SEKCJA H: Dane organu, który wydał wniosek, oraz, jeżeli dotyczy, wyznaczonego organu centralnego

1. Nazwa organu, który wydał wniosek:

Imię i nazwisko przedstawiciela / nazwa punktu kontaktowego:

Sygnatura akt:

Adres:

Nr telefonu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

Adres e-mail:

Języki, w których można się komunikować z organem wnioskującym:

2. Dane kontaktowe osoby lub osób, z którymi można się kontaktować, by uzyskać dodatkowe informacje lub dokonać praktycznych ustaleń w celu przekazania materiału dowodowego, jeżeli dane te różnią się od danych wskazanych powyżej:

Imię i nazwisko/tytuł/organizacja:

Adres:

Adres e-mail:

Numer telefonu kontaktowego:

3. Organ centralny (jeżeli dotyczy)
Nazwa/tytuł/organizacja:.....
Adres:
Adres e-mail:
Numer telefonu kontaktowego:
4. Języki, w których można się komunikować z organem wnioskującym:
.....

Podpis elektroniczny:⁴²
[...]

SEKCJA I: Dane organu sądowego w państwie wnioskującym, który zatwierdził wniosek (jeżeli dotyczy)
1. Nazwa organu zatwierdzającego:
Imię i nazwisko przedstawiciela/ nazwa punktu kontaktowego:
Sygnatura akt:
Adres:
Nr telefonu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)
Adres e-mail:
Języki, w których można się komunikować z organem zatwierdzającym:
.....

2. Należy wskazać, który z poniższych organów jest głównym punktem kontaktowym dla państwa, do którego kierowany jest wniosek:
☐ Organ wnioskujący
☐ Organ zatwierdzający

Podpis elektroniczny:
[...]

⁴² Zgodnie z art. 7 rozporządzenia w sprawie cyfryzacji, które ma zostać niebawem przyjęte.